

ROČNÍK XLVII

3

KVĚTEN - ČERVEN 2010

CENA 12 Kč

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

54. ŠRÁMKOVA SOBOTKA ZAČÍNÁ 3. ČERVENCE

Od 3. do 10. 7. proběhne další ročník Šrámkovy Sobotky, festivalu českého jazyka, řeči a literatury. Jde o jeden z nejstarších festivalů v Česku, jeho první ročník se konal v létě 1957. Hlavním pořadatelem akce je Městské kulturní středisko Sobotka, spolupořadatelé Město Sobotka, NIPOS - ARTAMA Praha, občanské sdružení Splav!, občanské sdružení Šrámkova Sobotka, ZŠ Sobotka, EXOD Sobotka, MŠ Sobotka a časopis Pastelka. Festival se koná pod dlouholetou záštitou Rady Královéhradeckého kraje a za podpory Ministerstva kultury ČR. Mediálními partnery jsou Český rozhlas Hradec Králové a Jičínský deník. Název letošního ročníku je „**Máchové variace - Poezie včera a dnes**“

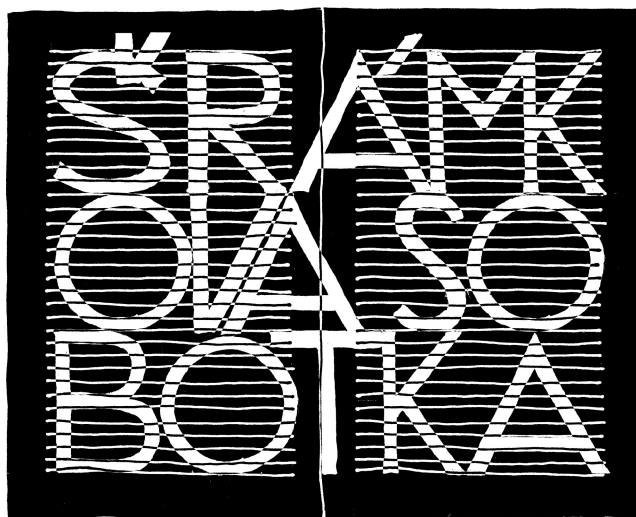
a tematicky odkazuje na 200. výročí narození zakladatele moderní české poezie. Návštěvníci festivalu se mohou těšit na odborné přednášky věnované Máchovi, reflexi jeho díla v české literatuře, ale i na přednášky věnované poezii v širším kontextu. Na pondělí 5. července je naplánován „**Máchový den**“, který zahájí přednáška Rudolfa Matyše o různých interpretacích Máchova Máje. Dále bude k vidění výstava několika desítek různých vydání Máje se sbírky Jiřího Žáka, odpoledne se návštěvníci mohou těšit na komorní máchovský pořad Alfréda Strejčka a Štěpána Raka „**Obráz ze života mého**“. Vrcholem dne, ale i jedním z vrcholů festivalového týdne, bude bezpochyby jedinečné před-

stavení Máchova Máje v podání Báry Hrzánové. Den zakončí němý film Cikáni z roku 1921 s živým hudebním doprovodem. Mezi další zajímavé body programu bude jistě patřit hra Karla Čapka „**Věc Makropulos**“

v podání Klicperova divadla z Hradce Králové, která bude uvedena v sobotu 3. 7. od 19:30 v sokolovně. Vaší pozornosti by ale neměla ujít i další divadelní představení - např. v úterý hra Přemysla Ruta nazvaná Sen, s podtitulem truchlosměšnáhra s nápadem V. K. Klicpery nebo čtvrteční představení karlovarského Divadla Dagmar, které uvede hru „**Já, Holden**“ na motivy knihy J. D. Salinger „**Kdo chytá v žitě**“. Letošní ročník je bohatý i na hudební vystoupení - v neděli a pondělí se uskuteční koncerty

mužského pěveckého sboru Beseda z Valašského Meziříčí, ve středu to bude koncert jedinečného vokálního dua Two Voices, ve čtvrtek vystoupení skupiny Hm... a v pátek varhanní koncert Zdeňky. Nečesané v kostele v Oseku u Sobotky. Mimo to budou součástí programu festivalu tradiční autorská čtení, výstavy v Galerii Karla Samšínáka na Šolcově statku, poslechy rozhlasových her, prezentace nakladatelství a další doprovodné pořady.

Více informací o celé akci se dozvíte v Městském kulturním středisku, na tel. 493 571 618, e-mailu mks@sobotka.cz a samozřejmě na webových stránkách www.sobotka.cz a www.sramkovasobotka.cz

FESTIVAL ČESKÉHO JAZYKA, ŘEČI A LITERATURY

KULTURNÍ AKCE V SOBOTCE:

- 19. 6. 17:00 zámek Humprecht - STOJMÍR, BENDL A DOBROVAN - koncert sborů
- 20. 6. 16:00 zámek Humprecht - NOTIČKA A KARMÍNEK - koncert dětských sborů
- 5. 7. 13:00 zámek Humprecht - KROJOVANÉ ODPOLEDNE - baráčnícká přehlídka krojů
- 3. – 10. 7. 54. ŠRÁMKOVA SOBOTKA - festival českého jazyka, řeči a literatury
- 10. 7. 19:30 zámek Humprecht - IRISH DEW - koncert irské a keltské hudby
- 1. – 20. 8. Šolcův statek - Galerie Karla Samšínáka - MARTIN SRB: RYTINA
- 21. 8. náměstí a městský park - 22. SOBOTECKÝ JARMARK A FESTIVAL ŘEMESEL

RADNICE INFORMUJE

zprávy z MěÚ

28. veřejné zasedání zastupitelstva

V pořadí již 28. veřejné zasedání Zastupitelstva města Sobotky ve volebním období 2006-2010 se uskutečnilo dne 20. května 2010 za účasti deseti zastupitelů a tří občanů.

V úvodu schůze zastupitelé schválili **rozpočtové opatření č. 2/2010**, kterým se upravuje rozpočet města k 10. 5. 2010 v příjmové i výdajové části na 39 288 350,- Kč.

Před šesti lety (21. 5. 2004) zastupitelstvo schválilo Smlouvu o spolupráci s polským městem Sobótka. V souladu s touto smlouvou pak byla realizována spolupráce mezi oběma městy, a to jak na úrovni obou partnerů, tak zájmových spolků a školní mládeže. Smlouva byla uzavřena na dobu pěti let s tím, že bude automaticky prodlužována, pokud by jedna ze smluvních stran písemně nepožádala o rozvázání či změnu znění smlouvy. Pět let uplynulo vloni. Uskutečnily se a jsou připravovány další aktivity a obě smluvní strany mají zájem v navázané a úspěšně probíhající spolupráci pokračovat. Nová smlouva by měla být uzavřena již na dobu neurčitou. **Zastupitelstvo schválilo SMLOUVU O SPOLUPRÁCI s polským městem Sobótka.**

Nejpozději 85 dní před konáním komunálních voleb musí stávající zastupitelstvo stanovit počet členů zastupitelstva v novém volebním období. Město Sobotka může mít s ohledem na počet obyvatel 7 – 15 členů. Při plném počtu 15ti zastupitelů může být zvolena pětičlenná rada. Jednotným hlasováním **zastupitelstvo stanovilo pro volební období 2010 - 2014 počet členů zastupitelstva na 15 členů.**

Podle zákona je město povinno mít od poloviny letošního roku elektronickou spisovou službu. Jde o počítačový program, který umožňuje nejen evidenci veškerých dokumentů MěÚ, ale především jejich uchování v elektronické podobě a následné uložení v archivu (v tzv. technologickém centru). V loňském roce byla ministerstvem vnitra vypsána výzva k podání žádosti o dotace na financování této záležitosti, směřovanou pouze na obce s rozšířenou působností s tím, že ta může zřídit technologické centrum nejen pro sebe, ale i pro ostatní obce ve svém správním obvodu. K tomuto projektu se město vloni na podzim připojilo. Na výběr přitom mělo dvě možnosti: buď si pořídit vlastní program, nebo jej získat zdarma od Jičína. V průběhu času se však podmínky změnily. Město se může k projektu připojit s tím, že 15% nákladů (nikoliv celého projektu, ale jeho části) bude hradit ze svého rozpočtu. Aby mohl být celý systém spuštěn, je nutné schválit dohodu o partnerství v projektu technologického centra a elektronické spisové služby mezi městy Sobotka a Jičín. **Zastupitelstvo tuto dohodu schválilo.**

-MJ-

Výsledky hlasování ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

SOBOTKA

Okrsky: 2
Voliči v seznamu: 1 916
Vydané obálky: 1236
Volební účast: 64,51 %
Odevzdané obálky: 1 232
Platné hlasy: 1223

ČSSD - 23,63 % (289 hlasů)
TOP 09 - 20,85 % (255 hlasů)
ODS - 19,95 % (244 hlasů)
Věci veřejné - 10,46 % (128 hlasů)
KSČM - 8,25 % (101 hlasů)
Suverenita-blok J. Bobošíkové - 7,19 % (88 hl.)
KDU – ČSL - 2,78 % (34 hlasů)
Strana zelených - 2,12 % (26 hlasů)
Str. Práv Občanů ZEMANOVCI - 2,04 % (25 hl.)
Dělnická str. soc. spravedlnosti - 0,89 % (11 hl.)
Strana svobodných občanů - 0,73 % (9 hlasů)
Česká pirátská strana - 0,40 % (5 hlasů)
Volte Pravý Blok www.cibulka.net 0,40 % (5 hl.)
OBČANÉ.CZ - 0,16 % (2 hlasy)
Konzervativní strana - 0,08 % (1 hlas)
EVROPSKÝ STŘED - 0,00 % (0 hlasů)
STOP - 0,00 % (0 hlasů)

Smlouva o spolupráci s polskou Sobótkou

Ve čtvrtek 27. května byla v polské Sobótce podepsána nová smlouva o spolupráci mezi oběma městy. Tato smlouva vychází z původního znění, jen byla uzavřena na dobu neurčitou. Samotná ratifikace byla zařazena do oslav 20. výročí vzniku samosprávy polské Sobótky, které se uskutečnily v hale tamní školy. Českou stranu zastupovali starosta Stanislav Tlášek, předsedkyně kulturní komise Marie Sekerová, matrikářka Pavlína Guciová a vedoucí městského kulturního střediska Jan Janatka. Tato delegace mimo jiné pozvala polské přátele na Šrámkovu Sobotku a na Sobotecký jarmark, na kterém vystoupí polská rocková skupina Gięte Meble.
-JAN-

Starosta polské Sobótky Zenon Gali a sobotecký starosta Stanislav Tlášek při podpisu smlouvy.
foto: -JAN-

OTEVŘENÍ VÍCEÚČELOVÉ MÍSTNOSTI V SOBOTECKÉM DOMĚ S PEČOVATELSKOU SLUŽBOU

Slavnostní otevření proběhlo za účasti významných hostů. Služby bude poskytovat nejen obyvatelům DPS, ale i dalším občanům města a jeho blízkého okolí.

Pondělí 10. května 2010 nebylo pro obyvatele domu s pečovatelskou službou v Sobotce (DPS) jen všedním prvním dnem nového týdne májového měsíce. Zavítali mezi ně poslankyně Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ing. Hana Orgoníková (ČSSD), první náměstek hejtmana Královéhradeckého kraje ing. Josef Tábořský (ČSSD) a kandidát na poslance do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR ing. Vladimír Soběslav (ČSSD). Důvodem jejich návštěvy bylo slavnostní otevření společenské místnosti v DPS. Její zprovoznění /a nejen pro tamější obyvatele/ je završením stavby tohoto svým účelem výjimečného zařízení.

Stavět se začalo před devíti lety – v roce 2001. Kolaudace první části stavby proběhla o tři roky později (14. prosince 2004). K užívání bylo tehdy předáno 28 bytů. Z tohoto počtu byly čtyři byty uzpůsobeny pro bydlení vozíčkářů, šest bytů pro dvojice, a také byt pro domovníka. Stavbu prováděla firma SKANSKA.

Bez peněz by se samozřejmě nepostavilo nic. Město získalo dotaci od Ministerstva pro místní rozvoj ČR ve výši 19 600 000,- Kč. Na dvanáct milionů si muselo vzít úvěr. Celkové náklady se tak vyšplhaly na bezmála 32 milionů korun. Během první etapy se nepodařilo získat další prostředky na výstavbu domu společenských funkcí, který měl být pevnou součástí bytové části. Podařilo se vybudovat jen základy budoucí stavby. Ministerstvo pro místní rozvoj další peníze ze svého rozpočtu nevyčlenilo. Město se snažilo obstarat potřebné prostředky jinak. Bylo zásluhou poslankyně ing. Hany Orgoníkové, že dokázala pro město Sobotku zajistit devět milionů z ministerstva financí. Město ze svého rozpočtu vyčlenilo částku 1,4 milionu korun. Tak se mohlo začít stavět.

Stavbu tentokrát prováděla firma STAVING Valdice s.r.o. Je potřeba zmínit, že tato firma odvedla práci ve vysoké kvalitě a v daném termínu. Vše, co bylo dohodnuto v rámci kontrolních dnů, bylo vždy splněno do puntíku a bez průtahů. Jednání, průběh kontrolních dnů, vlastní stavební práce a zejména pak výsledek se nedá srovnat s tím, co jsme zažívali (a ještě zažíváme) s firmou SKANSKA.

Libuše Kollová z Oblastní charity Sobotka a Hana Orgoníková z ČSSD slavnostně otevírají víceúčelovou místnost. foto: -JAN-

V objektu, kde se víceúčelová místnost nachází jsou v prvním patře tři byty, ve druhém dva byty. Jeden je svou plochou větší než ostatní a je s ním do budoucna počítáno pro pečovatelku, která by zde mohla bydlet i se svou rodinou. Samotná víceúčelová místnost v přízemí domu je koncipována jako jídelna a společenská místnost. Provozovat ji bude nájemce Oblastní charita Sobotka. Svoje služby (nabídka jídla, občerstvení) bude nabízet nejen samotným obyvatelům, ale také ostatním občanům.

Kromě výše uvedených hostů se slavnostního otevření zúčastnili nejen představitelé Oblastní charity, ale také všichni ti, kteří se o fungování víceúčelového zařízení starají. Obyvatelům je tak kromě vlastního bydlení nabídnuta další služba.

Vyjma budoucího obsazení místa pečovatelky je potřeba dokončit úpravy terénu, přístupových cest a okolí DPS. Vše je opět o penězích. Město se bude snažit získat další prostředky a práce dokončit.

K pohodě bydlení a služeb s tím spojených také bezesporu (ne-li na prvním místě) patří i příjemná atmosféra, kterou si zdejší obyvatelé musejí mezi sebou vytvářet a udržovat sami. Věřím, že těch, kteří si bydlení tady váží a užívají si ho ke své spokojenosti, je naprostá většina. Je na nich, aby dokázali čelit všem pokusům jednotlivců, kteří neberou ohledy na ostatní, vědomě porušují domovní řád a nerespektují zásady slušného chování. Ale to už je jiný „příběh“ než samotná historie výstavby DPS, o které jsem se v souvislosti se zprovozněním víceúčelového prostoru chtěl zmínit.

Jaroslav Šolc, místostarosta

CO VÍME ČI NEVÍME O TŘÍDĚNÍ ODPADŮ

Třídění odpadů je v dnešní době naprostou samozřejmostí. V bruselském regionu například od Nového roku zavedli povinné třídění plastů, skla, papíru, plechovek a nápojových kartonů. U nás zatím třídíme odpad dobrovolně. Množství měst a obcí, které se zapojují do sběru tříděného odpadu, však rok od roku narůstá.

Co je třídění odpadu?

Zjednodušeně řečeno - třídění odpadu je sběr jednotlivých druhů odpadů odděleně od ostatních. Roztříděné odpadky patří do speciálních kontejnerů, případně pytlů. Takto připravený odpad se recykluje a může se znovu začlenit do výroby. Tím se šetří přírodní zdroje.

Barevné kontejnery – co kam patří?

V Sobotce většinou najdete pohromadě různé barevné kontejnery – žlutý, bílý, modrý a zelený.

Modrý kontejner je na papír.

Bílý a zelený na sklo. To znamená, že do **bílého** označeného kontejneru se odkládá pouze **sklo čiré - průhledné lahve, sklenice a skleněné nádoby z domácnosti**. Nesmí v něm však být **varné sklo, drátované sklo a autosklo**.

Do zeleného, nebo i jiné barvy, kde je nálepka barevné sklo, se odkládá ostatní sklo – například **lahve od piva, vína či limonád, tabulové sklo, sklenice a skleněné obaly od léků**. V případě, že je na stanovišti pouze kontejner na barevné sklo, odkládá se tam i čiré sklo.

Žlutý kontejner je určen **pouze na PET lahve**. Ostatní plast, tedy směsný plast se dává do žlutých pytlů. Pro sběr nápojových kartonů Tetra Paků slouží oranžové pytle. Žluté i oranžové pytle lze získat na MěÚ Sobotka, na úseku životního prostředí u p. Šperlinga v přízemí (vchod komerční bankou, levé zakulacené dveře). Naplněné, zavázané pytle se odkládají u stanovišť kontejnerů na tříděný odpad.

Elektroniku a nebezpečný odpad lze odevzdat při ambulantním svozu, který se provádí v Sobotce a jejích částech dvakrát za rok, na jaře a na podzim. Termín a harmonogram svozu je vždy včas vyvěšen na úřední desce (včetně elektronické) i na vývěsních tabulích (skříňkách) v jednotlivých částech města.

Zatím se nám nezdařilo zajistit vytřídění textilu, jako tomu je v některých větších městech. Nepodařilo se nám najít firmu, která by od nás byla ochotna tuto surovinu odebírat a dále využívat.

Velkoobjemový odpad lze odkládat do městského kontejneru po zaplacení poplatku, jehož velikost se stanovuje podle množství odpadu.

„Kontejnerů na tříděný odpad stále přibývá. V Královéhradeckém kraji je v tuto chvíli rozmístěno 11 700 kontejnerů na tříděný sběr. Oproti roku 2008 je to nárůst o 11%. Třídí tu 399 ze 448 obcí, což je téměř 90%. Lidé chápou, že pro hezčí a zdravější prostředí musí něco udělat i oni sami. Doufám, že počet lidí, kteří

třídí odpad a kteří jsou přesvědčeni o tom, že třídít je správné, bude i nadále narůstat,“ doplnil Tomáš Pešek, regionální manažer společnosti EKO-KOM, a.s.

Další informace o třídění odpadů v Královéhradeckém kraji najdete na www.cistykraj.cz.

Kontakt:

Tomáš Pešek, regionální manažer EKO-KOM, a.s.
tel.: 721 562 554, e-mail: pesek@ekokom.cz

Článek byl převzat od výše uvedené firmy a upraven dle podmínek města Sobotky.

Kontakt: Jaroslav Šperling, MěÚ Sobotka, úsek životního prostředí, tel: 493 544 383, e-mail: sperling@mesto-sobotka.cz

IREDO NOVÝ DOPRAVNÍ SYSTÉM KRAJE

Všechny vlaky a autobusy v Královéhradeckém kraji budou zapojeny do jednotného dopravního integrovaného systému IREDO.

V neděli 13. června dochází k významným změnám v meziměstské autobusové a vlakové dopravě, která se dotkne celého území Královéhradeckého kraje. Do jednotného, neboli integrovaného dopravního systému budou nově zapojeni všichni dopravci zajišťující přepravu osob v kraji. Nastává tak sloučení všech dopravních služeb ve veřejné dopravě pod organizátora veřejné dopravy - společnost OREDO, která pro kraj tuto činnost vykonává. Smyslem organizace je pozitivní dopad na návaznost a celkovou vzájemnou provázanost autobusových a vlakových spojů v Královéhradeckém kraji.

Systém IREDO, neboli Integrovaná REgionální DOPrava, byl prvně zaveden v roce 2005 na Broumovsku a Hronovsku, od roku 2006 na Rychnovsku a ve východní části Hradecka. V roce 2008 také na Červenokostecku. V současnosti pracuje přibližně na 40% území kraje.

Pojďme si prohlédnout výhody, které integrovaná doprava a její rozšíření občanům nabízí.

Přestupy bez dalšího placení

Od 13. června bude možné cestovat na jednu jízdenku po celém území Královéhradeckého kraje. Ta bude platná ve všech autobusech a vlacích na území regionu. I když budete muset přestupovat, již v místě odjezdu si zakoupíte jízdenku až do cíle vaší cesty. Rozhodující není ani to, zda budete přestupovat z autobusu na vlak

nebo obráceně. Do systému IREDO jsou také zapojeni i oba drážní dopravci. Společnost VIAMONT a.s. a České dráhy a.s. České dráhy jako jediné nabízejí souběžně s tarifem IREDO také svůj vlastní tarif.

Zvýšení počtu prodejních míst jízdenek

Jízdenky na autobusy nebo vlaky v systému IREDO je možné zakoupit u řidičů autobusů na pokladnách Českých drah nebo případně i u průvodčích ve vlacích. Pro cestující to znamená podstatné rozšíření prodejní sítě jízdenek. Jak již bylo napsáno výše, České dráhy nabízejí souběžně s jízdenkami IREDO také své vlastní. Na tyto jízdenky je ale možné cestovat a přestupovat pouze na vlaky Českých drah. Oproti IREDU však umožňují např. využít slev pro cestující vlastníci zákaznickou kartu Českých drah nebo čerpání slevy při koupi zpáteční jízdenky.

Slevy na jízdném v podobě časových jízdenek IREDO

Tarif IREDO nabízí cestujícím, kteří denně využívají autobusu nebo vlaku také zajímavé slevy v podobě sedmidenních a třicetidenních jízdenek. Při jejich pořízení můžete uskutečnit na zvolené trase libovolný počet jízd, a to v obou směrech. Časové jízdenky jsou přenosné. Je tedy možné, aby s jejich pomocí cestovala ráno, odpoledne a večer vždy jiná osoba. Samozřejmostí je i jejich platnost o víkendech a státních svátcích. Cena sedmidenních a měsíčních jízdenek je nižší než při každodenní koupi jednorázové jízdenky, a to minimálně o desetinásobek její ceny.

Zónově relační tarif pro snadnou orientaci v celém systému IREDO

Ač vám tento termín asi moc neříká, je rozdělení celého území systému IREDO do zón a stanovení cen jízdného (relací) mezi nimi důležitým prvkem celé integrace. Před sjednocením dopravy byla cena jízdného vypočítávána z počtu ujetých kilometrů, které spoj ujel. Jako cestující jste tak platili i za různé okliky a zajišťky autobusu, které vykonal při odbočení z hlavní trasy vaší cesty. Nově bude součástí jízdního řádu na každé zastávce i mapa zón systému IREDO. Pro cestujícího to znamená možnost snadného zjištění ceny jízdenky. Místo, zastávka, na které se právě nacházíte, bude na mapce vyznačeno žlutým kolečkem. Číslice v něm je výše základní ceny obyčejného jízdného v zóně. Modrá kolečka s bílým číslem znázorňují možné cíle vaší cesty s cenou obyčejné jízdenky. Čáry mezi nimi vám pomohou se zjištěním, jakého spoje, zda autobusového, vlakového nebo jejich kombinací, je možné využít.

Vzájemná provázanost autobusů a vlaků v uzlových bodech a doprava v taktu

Samotný pojem „integrace“ má svůj původ v latině. Vyjadřuje spojitost nebo úplnost. A ani ve spojení s dopravou není význam tohoto slova jiný. Integrace dopravy, a nejen té regionální, je reakcí na poptávku zástupců kraje. Vzhledem k tomu, že kraj dopravní obslužnost platí, má zájem na úsporné, ale i efektivní veřejné dopravě. Na straně druhé reflektuje zájem občanů,

cestujících, pro které je cestování autobusem nebo vlakem důležité. Celkem přirozeně jdou požadavky těchto dvou skupin proti sobě. Nabídka veřejné dopravy v systému IREDO nebude nikdy schopna nabídnout podmínky cestování, které se vyrovnají cestě osobním automobilem (odjezd a příjezd přímo od domu, být naprostým pánem svého času).

Ano, autobus nebo vlak na vás nepočká, zdržíte-li se v práci. Taktéž v nich nepojede sami a možná budete nuceni i přestupovat. Ale cílem autorů dopravního systému, společnosti OREDO je snaha o maximální provázanost jízdních řádů s důrazem na návaznost spojů, na které je nutno v uzlových bodech přestoupit. S tím souvisí i plánování dopravy v tak zvaném taktu, kdy jsou odjezdy autobusu nebo vlaku v systému IREDO z dané zastávky naplánovány v opakujícím se intervalu. Například každou druhou minutu po celé (5:02, 6:02, 7:02). Pro cestujícího to znamená, že nemusí nosit v hlavě obsáhlé tabulky jízdních řádů a i přesto ví, kdy spoj ze zastávky odjíždí.

Chytré nasazení menších autobusů se odrazí ve zvýšení spojů

Snad posledním doposavad nezmiňným rysem systému IREDO je zvýšení počtu spojů v dopoledních a večerních hodinách a o víkendech. Tento krok se však nemůže obejít bez odezvy v podobě nasazení menších autobusů. Zajištění dopravy v těchto málo frekventovaných časech velkými autobusy by nebylo ekonomické a takto postavený systém by se jistě po pár měsících provozu zhroutil. Do systému IREDO budou tedy nově ve větší míře nasazovány (samozřejmě tam, kde to je vhodné) vedle velkých autobusů i jejich menší „bráškové“. Ti se svou nižší spotřebou a nižší pořizovací cenou uspoří prostředky na provoz spojů v dopoledních a večerních hodinách. Snahou společnosti OREDO je zajistit provoz autobusů a vlaků až do 23. hodiny.

Pod pokličkou

Výše jsme se věnovali mnoha změnám v komfortu cestování z hlediska cestujících a jejich podrobnému vysvětlení. Integrace regionální dopravy na celém území Královéhradeckého kraje je ale náročným procesem, který má své nemalé nároky na autobusové a drážní dopravce zapojené do systému. Přeskolení řidičů a personálu na pokladnách, úprava odbavovacích systémů, provedení změn v plánování turnusů pro řidiče, ale i zajištění výlepu nových jízdních řádů a tarifních map IREDO. Je toho zkrátka spousta, co se musí udělat, aby se v neděli 13. června 2010 rozběhl nový systém naplno.

Jen stálý vývoj může zaručit dlouhodobý úspěch

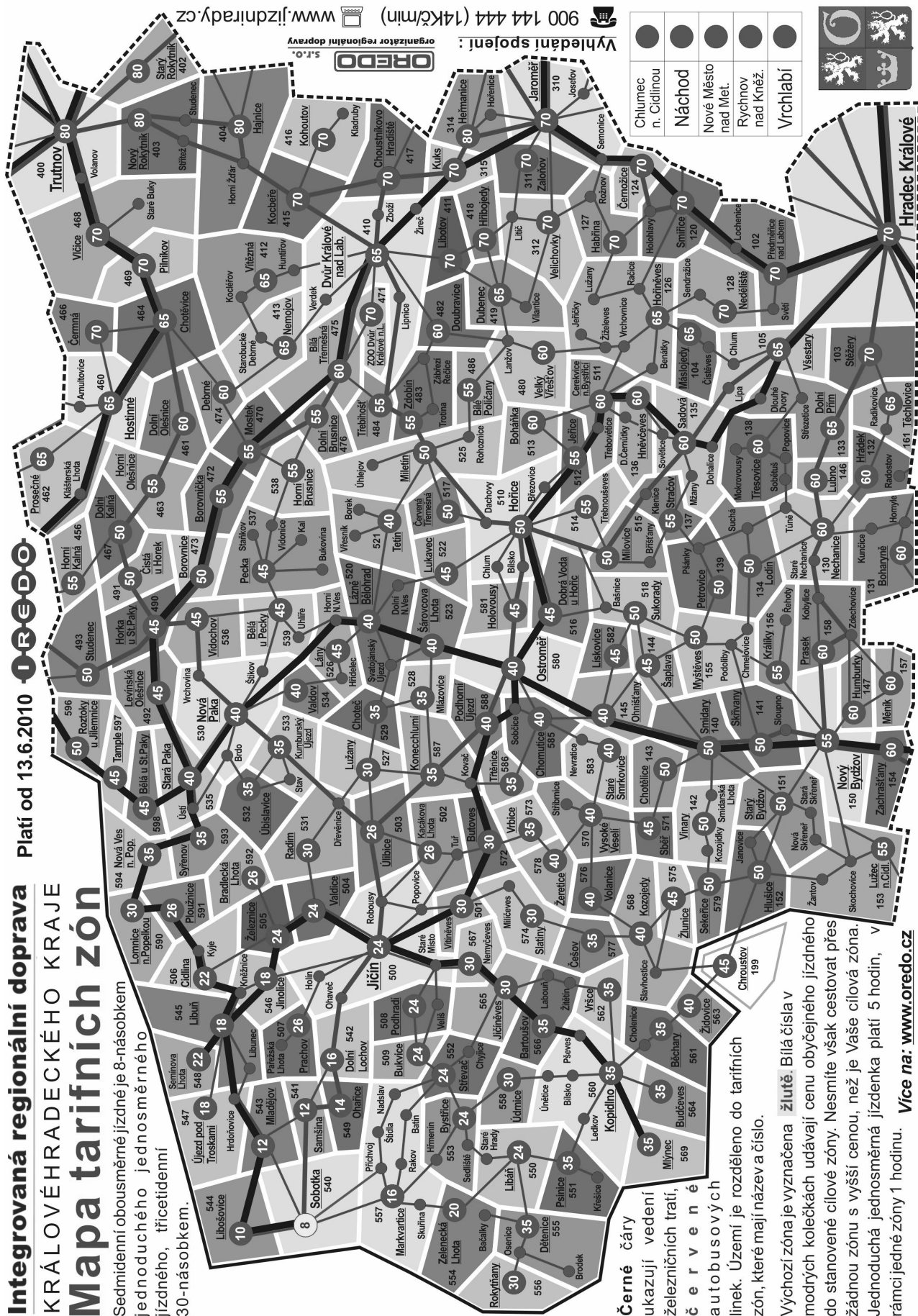
Věříme, že po možných počátečních nedorozuměních, které se asi nevyhnou žádné změně, bude systém IREDO – integrovaná regionální doprava Královéhradeckého kraje – dobře plnit svůj účel, tedy sloužit cestujícím a reflektovat jejich měnící se potřeby v cestování veřejnými dopravními prostředky.

Společnost OREDO, s.r.o.

Integrovaná regionální doprava KRÁLOVÉHRADECKÉHO KRAJE Mapa tarifních zón

Sedmidenní obousměrné jízdné je 8-násobkem
jednoduchého jednosměrného
jízdného, třicetidenní
30-násobkem.

Platí od 13.6.2010

Mapa tarifních zón s výchozím bodem v Sobotce. Silné čáry jsou železnice, slabé čáry autobusové linky.

BRÁNA DO POHÁDKY ANEB IVAN „DĚDEK“ ŠMÍD V JIČÍNĚ

Zhruba od roku 2004 můžeme hovořit o zahájení projekčních prací na úpravu koupaliště Kníže v Jičíně. Původní koupaliště bylo postaveno při stejnojmenném rybníku již v polovině třicátých let. Realizace výstavby probíhala podle původního návrhu architekta Ing. Čenka Musila.

Novodobá rekonstrukce celého areálu by měla nejen navázat na letitou úspěšnou tradici koupaliště, ale zároveň by měla rozšířením a zkvalitněním nabízených služeb v novém areálu přilákat do Jičína mnoho turistů. Architektonicky by měla být v souladu s původní funkcionalistickou meziválečnou výstavbou. Dokončeno by mělo být na konci srpna letošního roku, kdy se návštěvníci mohou těšit na různé skluzavky, tobogán, vodní chrlíče, vodní gejzíry, masážní trysky a mnoho dalších atrakcí. V dětském bazénu nebude chybět např. vodní jezek či vodní hřib. Pro ty další „sportovtější“ budou zprovozněna i různá sportovní hřiště.

Ale to bychom nemohli být v „pohádkovém Rumcajsově“ Jičíně, abychom si pohádky nepřipomněli také na koupališti. Na jaře letošního roku, kdy již probíhá odstraňování sedimentu ze dna rybníka a již se budují základy jednotlivých staveb, Městský úřad v Jičíně vyhlásil výběrové řízení na ztvárnění čtyř pohádkových postav z kmenů stromů na březích rybníka Kníže podle projektu „Brána do pohádky“. Jedním z přihlášených do konkurzu a současně i jeho výhercem je řezbář a sochař z Nepřívěce, Ivan „dědek“ Šmíd.

... a tak jsme se za ním vypravili.

„Měl jsem samozřejmě radost, že jsem byl vybrán. Nejdřív jsem se zajel podívat přímo na místo, kde plastiky budou stát. Bylo mi hned jasné, že pohádkové postavy, které budou určeny především dětem, musím vytvořit s usměvavými tvářemi, aby z nich vyzařoval optimismus a laskavost. Sochy by měly nejen tak zvané ladit s okolím, ale měly by mít i nějakou souvislost s rybníkem Kníže. Proto jsem zvolil postavy vodníka, vodní víly, mlynáře či rybáře s kouzelnou rybou a čerta. I u vodníka a čerta musí děti cítit, že se v tomto případě jedná o hodné bytosti, že děti chrání a nikomu nechtějí ublížit,“ řekl nám hned v úvodu Ivan Šmíd. Z jeho hlasu bylo cítit nejen „zapálení pro věc“, ale i odhodlání představy a s tím spojené závazky stoprocentně tzv. dotáhnout do konce. Plastiky, které budou dosahovat až třímetrové výšky, by měly být dokončeny a městu předány do 15. června 2010.

Řezbář Ivan „dědek“ Šmíd bydlí v Nepřívěci, ale mnohého může zarazit, že často není k zastizení a že není vidět při přímé výtvarné práci. Samozřejmě, že tato skutečnost vyvolává různé spekulace, ale málokdo se o jeho práci hlouběji zajímá, aby pochopil umělcův život.

„Svoji práci mám hrozně rád, dávám do ní všechno. Každý sochař má nějakou specializaci a já jsem si vybral tvorbu velkých soch od životní velikosti až po sochu několik metrů vysokou. Takové sochy nemohu dělat v dílně či ateliéru, to musím přímo na místě v terénu,“ vysvětlil Ivan Šmíd.

Abychom byli tzv. „v obraze“, poohlédli jsme se po „dědkově“ práci v loňském roce. Před zahájením řezbářských prací v Jičíně se Ivan Šmíd vrátil ze Šumavy, kde pobýval téměř měsíc a tvořil pro obec Tažovice (okr. Strakonice) sochu Panny Marie, která je patronkou tamější kapličky a kaplička je jí zasvěcená. „*Před třemi roky jsem v Tažovicích pro Sbor dobrovolných hasičů dělal sochu sv. Floriána v dvoumetrové nadživotní velikosti, patrona hasičů, a ještě bude následovat socha formana, která bude připomínat významnou formanskou cestu, která tam vedla.*“ doplnil Šmíd. „Až dodělám formana, tak to bude takový můj malý skanzen,“ ještě dodal s úsměvem.

V loňském roce téměř čtyři měsíce strávil na Moravě. V obci Boleradice můžeme vidět sousoší Cyrila a Metoděje se slovanským křížem. Sousoší je umístěno vedle rozhledny, která se loni slavnostně otevírala, na místě bývalého slovanského hradiště. „*Z mého pohledu je to nejlepší umístění soch v nadživotní velikosti, protože ze všech okolních kopců je sousoší vidět. Mám z toho dobrý pocit,*“ skromně dodal jejich tvůrce. Dalším „umělcovým“ místem je vinařská obec Šidbořice, kde se tyčí socha sv. Urbana (opět v nadživotní velikosti), patrona vinařů. Přesuneme se dále do Bílých Karpat, tedy na česko – slovenské hranice, a navštívíme rekreační středisko Vápenky. V areálu nás uvítají řezbářovy velké sochy rybáře a vodníka, které se tak staly nedílnou součástí výzdoby.

Nepřívěcký sochař se ale tak říkajíc „nefláká“, a tak jedeme do westernového městečka Šiklův mlýn u Nového Města na Moravě a prohlédneme si třímetrovou sochu indiána. Naše „stopovací“ cesty vedou tentokrát do Volar a jedeme se podívat na „Svatou rodinu“. Za sedmiřímovým Betlémem vyrážíme do jižních Čech, do obce Jilovice. „*Figury životní velikosti jsou umístěny jako trvalá expozice na náměstí u jilovického kostela a postupně se budou doplňovat,*“ povysvětlil výčet svých aktivit Ivan Šmíd. Šestiřímový Betlém je rovněž k vidění na Vysočině v obci Budislav. V Budislavi ale plastiky budou umístěny u tamějšího kostela vždy v období Vánoc. Výčet díla by mohl ještě pokračovat zakázkami menšího rozsahu.

Neopomněli jsme se Ivana Šmída zeptat i na chvíle volného času, kdy se věnuje skialpinismu. „*Ano, je to pravda, vrátil jsem se jenom ke sportu, který jsem provozoval v době, kdy jsem žil na horách,*“ zněla odpověď na naši všetečnou otázku. „*Je to vlastně kombinace vysokohorské turistiky, sjezdového lyžování a horolezectví. Je to adrenalinový sport a já si při něm tzv. dobývám baterky,*“ doplnil s úsměvem. My jsme pak ještě zjistili, že letos odjezdil pět závodů českého poháru a tři závody poháru evropského. Ve finále evropského poháru obsadil nádhernou 12. příčku. Gratulujeme!!

Vraťme se však k práci. Jaké jsou řezbářovy plány pro letošní rok?

„*Až do října mám popsaný kalendář. Jak jsem už říkal, velké sochy musím přece jen dělat v terénu, takže v listopadu už to nepůjde, to mě vyžene zima. V současné době beru objednávky už na další rok. Budu*

dělat další sochy do Betlémů v Budislavi, Jilovicích a Volarech, čeká mě také vytvořit minimálně dvoumetrovou sochu medvěda ve Špindlerově Mlýně pro Správu Národního parku Krkonoše.“ procházel svůj plánovací kalendář Ivan Šmíd. Další sochy bude „dědek“ tvořit opět v rekreačním středisku Vápenky v Bílých Karpatech. Snad nejzajímavější prací bude tvorba sochy v jihočeské obci Holašovice, která je zapsaná na seznamu památek UNESCO a je nejlépe zachovaným příkladem jihočeské architektury 2. poloviny 19. století, které se říká selské baroko.

„Mým nepřekonatelným handicapem a problémem je nedostatek času. Rád bych stíhal daleko víc práce, mám spoustu představ, ale bohužel musím těch svých osm hodin denně spát a den natáhnout neumím,“ smál se „dědek“. „Abych dělal dobré sochy, musím mít dobrou jak fyzickou, tak psychickou kondici, k čemuž mi skialpinismus hrozně pomáhá. Mám rád cestování, takže ani ten trochu kočovný způsob života mi nevadí. Můj vysloveně nematerialistický náhled na život mě vede k nehromadění věcí. Chci dělat sochy a ne hromadit věci, které bych musel opéčovávat,“ ukončil naše povídání řezbář.

Závěrem můžeme jen poděkovat za společně strávené chvílky a možnost nahlédnout do křehké umělcovy duše. Děkujeme tedy a přejeme hodně a hodně úspěchů v další tvorbě. Jsme moc rádi, že se s tvorbou nepřivčkého řezbáře a sochaře Ivana „dědka“ Šmída můžeme setkat na mnoha místech naší republiky.

Ilona Jalovecká

Ivan „dědek“ Šmíd při práci na hrázi rybníka Kníže v Jičíně.
foto: I. Jalovecká

„Dědek“ a jeho vodník.

foto: I. Jalovecká

UČITELKY MATEŘSKÝCH ŠKOL Z CELÉ ČESKÉ REPUBLIKY V SOBOTCE POTŘETÍ

Šrámkova Sobotka má opět mezi účastníky festivalu představitelky předškolní výchovy.

Tradiční účastníky festivalu ŠRÁMKOVA SOBOTKA (studenty vysokých škol a učitele) také letos (již potřetí) doplní **učitelky mateřských škol**. Časopis **PASTELKA** (měsíčník pro předškoláky, mladší žáky, rodiče, učitele a vychovatele) ve spolupráci s **Mateřskou školou Sobotka a Městským kulturním střediskem Sobotka** je pozval, aby svým vlastním programovým blokem, zkráceným na pět dnů /od soboty 3. července do středy 7. července 2010/, obohatily nabídku festivalu.

K účasti se přihlásily učitelky mateřských škol z Jičína, Prahy, Dolního Bousova, Frýdku-Místku, Znojma, Plzně, Horního Podluží, Ločovic, Pilníkovy, Bílovce, Jiřetína, Varnsdorfu, Litoměřic a Liberce. Ubytují se v mateřské škole, která se od soboty do středy stane i místem konání řady zajímavých setkání, výměny zkušeností a především tvůrčích dílen.

V sobotu 3. července 2010 bude ve 14:00 hodin slavnostní vernisáž otevřena **VÝSTAVA** v Městské knihovně Fráni Šrámka. Současně s jejím otevřením bude zahájeno třetí setkání učitelek mateřských škol. Výstava je určena široké veřejnosti. V prostorách knihovny jsou prezentovány výtvarné techniky, využitelné pro práci s dětmi. Inspiraci tu najdou nejen učitelé

MŠ a ZŠ, ale i šikovní rodiče. V GALERII NA SCHODECH se výtvarnými pracemi představí žáci a žákyně mateřských škol soboteckého regionu. Vystaveny zde budou díla dětí z mateřských škol Sobotka, Markvartice a Libošovice. Výstavu bude možné v městské knihovně shlédnout v průběhu letních prázdnin a poté až do 15. září 2010.

Sobotní odpolední program pokračuje prohlídkou a následnou prezentací Mateřské školy Sobotka.

Dopoledne druhého dne setkání učitelek MŠ (**v neděli 4. července 2010 v době od 09:00 do 11:00 hodin**) je vyhrazeno první části prezentace zúčastněných mateřských škol. Po obědě je připravena pěší výprava s programem.

Hlavním dnem setkání je **pondělí 5. července 2010. V době od 09:00 do 12:00 hodin a pak ještě od 14:00 do 17:00 hodin** budou v mateřské škole Sobotka fungovat **tvůrčí dílny: VÝTVARNÁ, HUDEBNÍ, POHYBOVÁ, PROSTOROVÉHO VYTVÁŘENÍ A CVIČENÍ S PADÁKEM**. Činnost dílen je otevřená i ostatním účastníkům festivalu (studentům a učitelům), a také široké veřejnosti.

O celoročních hrách, jejichž pořadatelem je časopis PASTELKA, bude řeč v **úterý 6. července 2010 od 09:00 do 10:00 hodin**. Na toto téma naváže povídání s redakční radou časopisu. Odpoledne, v době od 14.00 do 18.00 hodin se uskuteční druhá část prezentace zúčastněných mateřských škol.

Závěrečným dnem (dopolednem) 3. ročníku setkání učitelek mateřských škol je **středa 7. července 2010**. Účastnicím se dostane informace o programových záměrech časopisu PASTELKA v příštích dvou programových ročnících.

Pro obyvatele Sobotky a okolí – velké i malé – je organizátory setkání učitelek mateřských škol kromě zmíněné výstavy a tvůrčích dílen připravena ještě jedna speciální akce. Je to **KRESLENÍ PASTELKAMI S PASTELKOU**. V **pondělí 5. července 2010** mohou děti spolu se svými rodiči a prarodiči kreslit v době **od 10.00 do 12.00 hodin s ak. mal. Dagmar Ježkovou** a po obědě, v čase **od 14:00 do 16:00 hodin s Editou Plickovou**. Kreslit se bude **na zahradě mateřské školy**. V případě nepříznivého počasí v budově MŠ. S sebou je potřeba mít pastelky a v případě deště také přezutí.

Třetí setkání učitelek mateřských škol se připomene nejen „oživlou“ budovou mateřské školy v době setkání, kdy zde děti na pár dnů vystřídají učitelky, ale také vyzdobenými výlohami na náměstí a především – jak organizátoři doufají – skvělou náladou, sluníčkem nad hlavami i v srdcích hostů i domácích.

Miroslav Jalovecký,
šéfredaktor časopisu Pastelka

SOBOTECKÝ STAVITEL JAN LACINA

O soboteckých stavitelích se dnes ví jen velmi málo. Snad se nám vybaví jen pár jmen: nejdříve asi **Petr Vlach**, původem Ital z Milána, který se v Sobotce zakoupil roku 1589, vlastnil rohový dům na náměstí čp. 3, byl ještě roku 1631 konšelem a jeho asi hlavním dílem byla novostavba soboteckého chrámu sv. Maří Magdaleny. V té době patřil mezi zdejší měšťany i kameník **Jan Mafiges Vlach**.

arch. Jan Lacina

Dalším známým zednickým mistrem či stavitelem byl za Černínů jiný Ital **Giovanni Spango**, jinak **Jan Španka**. Také on se počestil, v Sobotce žil v 2. polovině 17. století, stavěl starou radnici, mlýn ve Šlejferně, opravoval Humprecht i Kost atd. Spolupracoval hlavně se stavitelem **Giovanni Madernou** a tesařem **Janem Samšíňákem**.

Jako stavitelé se v té době uplatňovali převážně Italoové – kromě Maderny vynikal projektant Humprechtu **Carlo Lurago**, tento zámek opravoval po požáru **Francesco Ceresola** (měl ze Sobotky manželku, Annu Svobodovou) atd.

V 18. století byl známý **Fridrich Pokorný**, který představoval starou radnici po požáru zhruba do dnešní podoby. V první třetině 19. století byl uznávaným stavitelem **Antonín Pavienský**, po něm již přichází éra **Antonína Klimeše**. A koncem 19. století začínají stavět **Jaroslav Hortlík**, pak **Alois Bureš** a nakonec **Jan Lacina**. Ke stavitelům a zednickým mistrům ovšem musíme připočítat rovněž mistry tesaře, kteří budovali roubené patrové statky i malé chalupy, ale také třeba krásné zvonce. Vzhled města, vesnic i celé krajiny pak doplňovala umělecká díla kameníků.

Jako stavitelé nebo projektanti staveb se ovšem ve městě projevovali hlavně cizí mistři a cizí firmy. Kromě již připomenutých starších Italů to byl např. skyšický **Josef Lhota** (projektant sobotecké školy), královéhradecký **Oldřich Liska** (sokolovna), hronovský **Jindřich Freiwald** (městská spořitelna, dnes městský úřad), pražští **František Kavalír** (okresní výbor, dnes zdravotní středisko) a **František Janda** (okresní záložna hospodářská a Honcova vila) aj.

V osobě **Jana Laciny** si připomínáme skromného, až nenápadného občana, který má ovšem velkou zásluhu o dnešní podobu mnoha staveb v Sobotce i v bližším či vzdálenějším okolí. Narodil se 17. října 1886 ve Slatinách, rodina pak bydlela v hájence na Šalandě. Po splnění základní školní docházky se vyučil zedníkem, poté absolvoval stavební průmyslovku v Pardubicích. Následně vykonával stavitelské zkoušky v Praze a v Jaroměři a architektskou zkoušku v Praze. Nakonec byl i krajským soudním znalcem ve svém oboru. Stavební firmu provozoval v Sobotce. Za totality byla kancelář zrušena a uzavřena, materiál ze dvora rozkraden. Jan Lacina

našel zaměstnání u Libereckých pozemních staveb a ještě jako důchodce pracoval pro Místní národní výbor v Sobotce na stavebním úřadě. S manželkou Klárou (6. srpna 1897 – 24. března 1988) měli dvě dcery, Jasněnu (provd. Fiedlerovou) a Janu (provd. Odstrčilíkovou). Zemřel 3. května 1963 v jičínské nemocnici, pohřben je v rodinné hrobce na soboteckém hřbitově.

Z jeho větších realizovaných staveb připomínám novostavbu Helikarova hotelu na Podkosti, hotelu Český ráj na Prachově či hotelu ředitele Škodových závodů v Plzni ing. Pantoflíčka na Nebákově. Z menších bychom museli zaznamenat mnoho rodinných domků, vilek a hospodářských usedlostí po Sobotecku, ale i větší úpravy třeba velkostatku ministra Bohumíra Bradáče v Židovicích, opravy a úpravy sobotecké školy, Slavíkovy továrny pod Humprechtem či sobotecké Vitaminy (později Fruty, dnes Novy).

Plány v jeho kanceláři rýsovali František Zindr z Plhova (synovec básníka Joži Zindra), František Folprecht a Josef Vošvrda ze Samšiny, Rudolf Hošek ze Sobotky, J. Jirčák z Libošovic a někdy i dcera Jasněna.

Při realizaci nových staveb používal Jan Lacina moderních stavebních prvků a zvláště vilky vzbudily značnou pozornost odborné veřejnosti, jak naposledy prokázali i režisér Radovan Lipus a herec – architekt David Vávra. V televizním projektu Šumná města totiž seznámili diváky s exteriérem i interiéry sobotecké Kříklánovy vily. Znáмым Lacinovým dílem byl i jednoduchý pomník padlým z 1. světové války, postavený v prostoru mezi dnešní mateřskou školou a zdravotním střediskem (tehdy mezi Masarykovou školou práce a sídlem městského úřadu). Byl odstraněn při rozšiřování mateřské školy a školní jídelny.

Nejznámější jeho stavební akcí však byl významný podíl na opravě zámku Humprechta v roce 1937 a v následujících letech. Tehdy dvanáctiletá Jasná a sedmiletá Jana dnes vzpomínají, jak je často navštěvoval předseda Klubu rodáků a přátel města Sobotky a okolí, ředitel pražské Živnobanky Miloš Pelda, hospodářský správce František Kořínek a další činitelé. Jednali hlavně o postupu stavebních úprav a různých jejích detailech. „Pracovní dobu měl otec od vidím do nevidím,“ vzpomíná Jasná Fiedlerová. „Kolikrát nás v noci probudilo ťukání na psacím stroji, maminka totiž pomáhala otci jak jen mohla, otec diktoval třeba rozpočty a maminka psala a psala.“

„Pamatuji se také,“ pokračuje paní Fiedlerová, „že na ochozu chybělo několik krakorců a že zedník pan Macek z Čalovic přes zákaz mého otce ty mezery přeskačoval. Podlaha nebyla, zábradlí žádné. Tesař pan Klaban ze Sobotky pracoval s panem Ječným na střešní konstrukci až ve špičce Humprechta. Odtud nám přinesli dvě kavčata. Kavek tam bylo moc. Téměř na všechny pracovníky bych si postupně vzpomněla, protože otec nás do Humprechta brával sebou velmi často. Pamatuji se také na truhláře pana Klimeše i pana Sedmidubského.“

Malbu erbu na stropě v hodovní síni provedl R. Beneš. Předcházela tomu velká oprava stropu, protože byl nejen opadaný, ale místy se i rozpadal, bylo totiž vidět až do špičky Humprechta. Pamatuji se na lešení postavené až ke stropu, i na to, že jsem chtěla vylézt nahoru, ale včas se ve dveřích objevil otec a bylo po dobrodružství.

Autor fresek v hodovní síni, akademický malíř pan Richard Wiesner bydlel u nás se svou dcerkou René (manželku měl Francouzku), kamarádila se se sestrou Janou. Jana se pamatuje na skici fresek, které otci u nás ukazoval.“

Škoda, že se nezachovaly ve větším množství Lacinovy plány, doklady, korespondence či fotografie. Byl by to důležitý materiál nejen pro Humprecht, ale k celým dějinám Sobotecka. Ještě že si toho paní Fiedlerová i paní Odstrčilíková tolik pamatují, i zajímavé detaily. „Jezdily jsme s otcem téměř po všech jeho stavbách, vozil nás autodopravce pan Jirků, my jsme auto neměly.“

Takové jsou ve stručnosti osudy soboteckého stavitele Jana Laciny. Děkujeme za pomoc při přípravě tohoto článku oběma jeho dcerám, zvláště paní Jasně Fiedlerové.

Karol Bílek

KULTURNÍ KALENDÁŘ

10. 5. 1650 zemřel kostecký purkrabí a hejtman, pak sobotecký měšťan **Jiřík Špacír z Khünigsperku**, statečný zachránce sobotecké monstrance před jejím ukradením Švédy.

16. 5. 1730 zemřel sobotecký rodák **Matěj Josef Hájek**, náboženský spisovatel.

14. 5. 1810 se v Sobotce narodil **Václav Jeřábek**. Tento mistr ševcovský, otec dramatika Františka Věnceslava Jeřábka, také maloval a ševcovským knějem vyráběl housle – asi dobře, protože na jedny si zahrál o soboteckém posvěcení r. 1887 i Mistr Fr. Ondříček.

12. 5. 1820 se v Praze narodil slavný český malíř **Josef Mánes**, zemřel 9. 12. 1871 v Praze. Pro Sobotku vytvořil prapor Národní gardy r. 1848, diplomy čestného měšťanství pro Františka Palackého a Františka Ladislava Riegra, návrh na výzdobu stropu městského divadla, několik kreseb Sobotky a Kosti, údajně i návrh původního vchodu do lékárny a také návrh sochy sv. Jana Nepomuckého u kostela, který r. 1856 realizoval pražský sochař **Antonín Wildt** (narozen 11. 6. 1830, zemřel 13. 4. 1883).

8. 6. 1830 se narodil v Hubojedech sobotecký starosta **Václav Maštálka**.

19. 6. 1850 se v Sobotce narodil dolnobousovský lékař **František Ptáčník**.

21. 6. 1870 se v Sobotce narodil pedagogický spisovatel **Karel Smrž**.

20. 5. 1880 se narodil v Markvarticích učitel a komunistický politik **Josef Haken**,

6. 6. 1890 se v Hronově narodil **Jindřich Freiwald**, projektant Městské spořitelny v Sobotce (dnes sídlo MěÚ).

24. 5. 1900 se v Sobotce narodil člen Šrámkovy družiny prof. **František Duchoň**.

26. 6. 1900 se v Sobotce narodil kulturní pracovník MUDr. **Josef Boudýš**.

23. 5. 1910 se narodil v Heřmanově Městci kouzelník **Jaroslav Marek**, zvaný Longmark nebo Machalaj. Často zajížděl do Sobotky, odkud pocházela jeho manželka Vít'a Srpová.

1. 6. 1910 se narodil v Zárybách spisovatel a malíř **Zdeněk Adla**. Měl chalupu na Samšině, o Sobotecku psal a kreslil zde.

20. 6. 1910 se v Mladé Boleslavi narodil archeolog našeho kraje **Rudolf Turek**.

4. 5. 1940 zemřel sobotecký poštovník a kulturní pracovník **Julius Vogel**.

24. 6. 1950 zemřel učitel a autor vzpomínek na starou Sobotku **Václav M. Dufek**.

28. 5. 1970 zemřel ředitel sobotecké Městské spořitelny **Václav Volejník**.

8. 6. 1970 zemřel sobotecký rodák a výtečný fotograf **Josef Bureš**.

23. 5. 1980 zemřel lidový spisovatel, básník a dramatik **Josef Barkman** z Dobšic.

23. 5. 1980 zemřel odborný spisovatel doc. **Josef Svárovský** z humprehtského dvora.

22. 6. 1990 zemřel historik **Josef Křivka**, který zpracoval hospodářské zápisky rodu Ječných z Rytířovy Lhoty.

Sté výročí úmrtí Bohuslava Raýmana

Na letošní rok připadá 100. výročí úmrtí významného soboteckého rodáka Bohuslava Raýmana (7. 12. 1852 – 16. 9. 1910). Byl po studiích na pražské univerzitě, v Německu a ve Francii docentem chemie na technice v Praze. Od roku 1887 působil na Karlo-Ferdinandově univerzitě nejprve jako docent a od roku 1890 jako profesor organické chemie. Byl i děkanem filozofické fakulty. Od roku 1899 rovněž zastával funkci generálního tajemníka České akademie věd a umění. Napsal řadu odborných knih a studií, redigoval *Živu* a další časopisy.

V Sobotce bude při příležitosti tohoto výročí odhalena na Raýmanově rodném domě pamětní deska; v Praze uspořádá 13. října Masarykův ústav a Archiv Akademie věd České republiky s dalšími institucemi odborný seminář.

-KB-

Několik jarních a letních vzpomínek

Jen „půlkulaté“ výročí nám připomene, že se 26. května 1905 narodila v Rychnově nad Kněžnou paní profesorka **Marie Hejnová**. Síla i kouzlo její osobnosti, její záslužná práce a nezměrné úsilí zajistily, že Šrámkovy Sobotky přežily období tzv. normalizace, která s normálností neměla nic společného. – Před 15 lety, 11. července 1995 zemřel profesor **František Buriánek**, literární historik, přední znalec díla Fráni Šrámka, autor několika studií o něm i editor jeho spisů. Na Šrámkových Sobotkách jsme ho vídali a poslouchali mnohokrát. – Neměli bychom také opomenout dvě významné (nejen) šrámkovské herečky: 17. června 1960 zemřela **Růžena Nasková**, moudrá slečna Růženka z filmového Léta, ale v Národním divadle už v roce 1915 i představitelka Valči Peroutové. Dne 17. července 1920 se narodila **Dana Medřická**, nezapomenutelná Slávka Hlubinová z Měsíce nad řekou nejen filmového. Hrála ji už v Městských divadlech pražských (1954). V Národním divadle (1976) hrála pak i paní Hlubinovou. Obě dámy patří k stále živým hvězdám divadelní i filmové historie, obě zůstávají nejen těmito rolemi před očima naší paměti.

Z největších představitelů naší poezie, jejichž verše zněly i u nás v Sobotce, můžeme připomenout tři: **Vítězslava Nezvala** (narozen 26. května 1900), na den o deset let mladšího **Oldřicha Mikuláška**, a zejména s 65. výročí úmrtí **Josefa Horu** (zemřel 21. června 1945). Titul jeho sbírky *Máchovské variace* se stal tématem letošního festivalu. – Z prozaiků se nabízí 28. července 110. výročí narození spisovatele **Josefa Knapa**, spjatého životem i dílem s Českým rájem. V nezapomenutelné přednášce (a pak i knížce) o ruralistech nám ho před lety přiblížil dr. Jaroslav Šimůnek. – Osmdesátku oslavila 11. května spisovatelka **Eva Kantůrková**. – O den později, ale o 110 let dříve (12/5 1820) se narodil **Josef Mánes**, tvůrce praporu pro soboteckou národní gardu z roku 1848, diplomů čestného občanství města pro Palackého a Riegra a návrhu na bohužel nedochovanou malbu stropu divadla. – Před pěti lety (15. června) zemřel jeden z nejvýraznějších malířů nedávné doby, **Josef Jíra**. Setkali jsme se s ním na několika Šrámkových Sobotkách, vystavoval v Šolcově statku, kdysi jsme navštívili i jeho ateliér v Malé Skále. Patřil k blízkým přátelům dr. Karla Samšínáka. – V Praze se 16. července 1930 narodil režisér **Jiří Hraše**, který už desítky let neoddelitelně patří k recitačním pořadům a soutěžím Šrámkovy Sobotky.

-AF-

DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY

Litomyšlský archivář Milan Skřivánek napsal rozsáhlou studii *Dějepisectví východních Čech od konce 18. do poloviny 19. století. K myšlenkovému světu kronikářů a dějepisců*. Vyšla ve sborníku *Pomezí Čech, Moravy a Slezska*, sv. 10, 2009, s. 9-248. Vydavatelem je Regionální muzeum v Litomyšli spolu se Státním okresním archivem Svitavy se sídlem v Litomyšli.

Uvedená studie sleduje dané téma na celém území východních Čech, k němuž autor počítá Královéhradecký a Pardubický kraj, navíc ještě okres Havlíčkův Brod z kraje Vysočina. Věnuje se tištěným i rukopisným materiálům do poloviny 19. století, navíc přidává i stručný přehled monografií měst z 2. poloviny 19. století a nástin vývoje středního a vyššího školství v této oblasti do poloviny 19. století.

K Sobotecku je studie macešská. Připomíná pouze dílo Františka Matějoviče Vetešníka a Františka Aloise Vacka-Kopidlanského (a to ještě ne v úplnosti); k tomu chybný údaj o díle Antonína Vojtěcha Sakaře – a dost. Nezná rukopisnou městskou kroniku Ignáce Steinbrennera, zápisky děkana Františka Schauera, kronikářské zápisy markvartického rychtáře Josefa Tomášů z let 1816-1849 v tamní sousedské knize atd. Nevyužívá ani knižní a časopisecké práce vztahující se k této tematice (*Památník Václava Jaromíra Černého s přehledem dějin Sobotky*, *Peldův rozbor Sakařových Pamětí*, *Bílkovy Malé dějiny Sobotecka* a slovník *Kdo je kdo v dějinách Sobotecka*, články ze sborníku *Z Českého ráje a Podkrkonoší aj.*). Škoda, náš kraj opět doplatil na svou polohu na okraji regionu. A je to škoda i pro poctivé, na vysoké úrovni zpracované dílo Skřivánkovo.

-KB-

Knížka o Františku Dvorském

Spousta pečlivé práce je ukryta v nové knížce, další „sobotecké“ práci Karola Bílka, nazvané **Archivář František Dvorský a Sobotka** s podtitulem **Nejen Čtyři ze Sobotky** (vydalo MKS Sobotka 2010 v Knihovniče Českého ráje, 84 s.).

Autor sleduje rodové kořeny, z nichž František Dvorský (1839-1907) vyšel, jeho mládí, kdy na sobotecké škole prožíval rok 1848 se vznikem městské národní gardy, studia na gymnáziu v Jičíně i v Mladé Boleslavi, odkud se datuje vzájemné přátelství s historikem Josefem Pekařem. Podrobně sleduje jeho odbornou práci v Zemském archivu Království českého, jeho činnost společenskou i literární. Tu dokumentuje obsáhlá bibliografie prací Dvorského (plných 11 stran). V samostatné kapitole zpracoval Bílek Dvorského vztah k rodné Sobotce. V závěru shrnuje i ohlasy na život a dílo Františka Dvorského: „*Jeho všechna práce, ať literární, ať na jiném poli kulturní činnosti, nesla známku vroucího nadšení a upřímné, snaživé a věcně velmi záslužné pracovitosti,*“ napsali mj. v nekrologu ve Zlaté Praze. Můžeme to zopakovat na závěr i zde.

Text je doplněn fotodokumentací, která neopomíjí ani rodácký pomník na soboteckém hřbitově a pamětní desku odhalenou k stému výročí úmrtí v roce 2007. Do souboru knížek o osobnostech spjatých se Sobotkou přibyla tedy další záslužná práce, kterou uvítají nejen sobotečtí „spolurodáci“.

-AF-

KRAJANSKÉ HROBY

Dnešním snímkem opět zavítáme na pražský Vínohradský hřbitov. Kromě hrobů jiných krajanů zde najdeme i místo posledního odpočinku **prof. Františka Špály** a jeho ženy, **akad. malířky Milady Špálové-Benešové**.

Společný hrob manželů Špálových. foto: H. Kábová

František Špála, mladší bratr malíře Václava Špály, se narodil 7. října 1876 ve Žlunicích. Do Sobotky zajížděl k příbuzným, působil jako středoškolský profesor v Rusku (Taškent aj.), později po návratu do vlasti jako inspektor odborných škol v Užhorodě na Podkarpatské Rusi. Napsal několik školních příruček (Kreslení pro malé) a zajímal ho i národopis (Podkarpatské výšivky). Zemřel v Liberci 30. prosince 1961.

Jeho manželka Milada pocházela z Berouna. Narodila se 30. května 1884. Vystudovala v letech 1900-1905 Umělecko průmyslovou školu v Praze; vzdělání si prohloubila v Mnichově. Jezdila s manželem do Sobotky a zde také tvořila a vystavovala, např. v roce 1937 při 6. sjezdu rodáků a přátel města Sobotky a okolí. Výstavy měla nejen v našem kraji (Turnov, Mladá Boleslav) a na dalších místech republiky, ale i v cizině (Itálie, Řecko). Byla výborná krajinářka. Zemřela 1. prosince 1963 v Liberci.

-KB-

ZDRAVÝ NÁBOJ VENKOVA

Malechovice - malá obec v srdci Českého ráje sousedící s Rovní a Libošovicemi nedaleko Sobotky s pouhými 11 stálými obyvateli, rozsetými po mnoha samotách a polosamotách, avšak velká svými sympatickými sklony k uskutečňování zajímavých, neotřelých a nápaditých kulturních programů. Snad je to i tím, že kostela nemaje, vytvářejí si místní obyvatelé i chalupáři svoje vlastní malé tradice, při jejichž pořádání se rádi setkávají, pohovoří, popovídají a společně zhlédnou velmi zajímavé kulturní pořady svých pozvaných hostů. Např. Svatojánskou pouť k pomníčku sv. Jana Nepomuckého, nazývaného po našem „Jáneček“, organizovanou letošní rok v předvečer narození Jana Nepomuckého 15.5.2010, která byla provázena řadou zajímavostí. Vysoká uctivost však člověka doslova ovanula v okamžiku, kdy na pořad přišlo trio mladičkových studentek a studenta konzervatoře a hrála se smyčcová muzika – trio housle s dvěma čely střídavě s duem housle a piano. Už samotný nápad proložit takovou akci tímto druhem hudby byl přímo geniální, neboť jako známo změna je život a přinese obvykle něco velmi pozitivního. Umocněné prostředím bývalé venkovské hospody Na Písku, která už jenom svým skromným zařízením působí nesmírně upřímně a hřejivě, vzbuzovalo vystoupení mladých muzikantů asociace sahající snad až k národnímu obrození. A nabízela se hned mnohá srovnání. Např. jak si těchto pár malechovických nadšenců vystačí a získá vždy ještě značný počet posluchačů a příznivců, či jak čistý je už samotný úmysl, potřeba a snaha podobné zážitky chtít ostatním lidem umožnit, zprostředkovat a poskytnout a jak je to všechno dobře, že něco takového ještě stále existuje. Doslova pán Bůh zaplať! A kde jsou ta slíbená srovnání? Tak to už teď prosím nejde, neboť by to ztratilo svůj půvab a kromě toho si myslím, že vymezovat se vůči něčemu, či někomu negativně není jednak příliš stylové a druhak si svá srovnání jistě umí učinit každý sám podle své svobodné vůle a přispívá tím vlastně k naplnění významu slova demokracie v pravém slova smyslu. Přímou úžasnou je tahle aktivita vedení občanského sdružení Malechovi-

ce - OSM a podpora všech jeho členů, kterých je již téměř 4 x více než stálých obyvatel obce, přesně 43 a mají svůj domicil nejen v Českém ráji a jeho blízkém okolí, ale také v Liberci, v Praze či až ve vzdálené Břeclavi. Jen houšť a větší kapky !

František Fredy Kozderka Malechovický
alias Něněk Něžedlý, čiže kulturní poradce OSM t.č.v.v.

VZPOMÍNKA NA SEMTINSKOU LÍPU

Semtinská lípa. foto: M. Posselt, 1978

V sobotu 22. května se v sále sobotecké spořitelny konal vzpomínkový podvečer „Deset let od pádu Semtinské lípy“. Jeden ze symbolů Českého ráje a jeden z nejznámějších českých stromů padl při větrné smršti 27. května 2000 v odhadovaném věku 250 let. Vzpomínkový podvečer proběhl v režii pana Josefa Jindry za spolupráce Vlastenecko-dobročinné obce baráček Sobotka a Městského kulturního střediska Sobotka. Poté, co krojované baráčky uvítaly všechny příchozí návštěvníky chlebem a solí, začal samotný program - téměř hodinové pásmo čtení, poezie a hudby. V pořadu vystoupili recitátorka Eva Kordová z Turnova a Petr Pešek z Tatobit. Vzpomínku na Semtinskou lípu přečetla za baráčky Božena Švarcová. O hudební doprovod se postarala Petra Matoušková na klavír a Anička Matoušková na housle a klarinet. Program zpestřilo i vystoupení sobotecko-dolnobousovského pěveckého sboru Stojmír-Bendl. A pozvání organizátorů přijal i skladatel, písničkář a režisér Bedřich Ludvík, jehož písně Rozhlédni se člověče nebo Zpět k pramenům jsou známé z jeho stejnojmenných dokumentárních seriálů o rozhlednách a pramenech řek.

Na vzpomínkový podvečer navázala prezentace nové knížky soboteckého patriota, archiváře a historika Karola Bílka „Archivář František Dvorský a Sobotka“, kterou vydalo MKS Sobotka jako 4. svazek II. řady Knihovničky Českého ráje. Karol Bílek svoji novou knihu

představil a krátce pohovořil o tomto nepříliš známém, ale významném soboteckém rodákovi. Na závěr proběhla autogramiáda.

-JAN-

VELKÁ A MALÁ POLITIKA

Země se chvěla před volbami a já jel Českým rájem hrát své písně do Sobotky. Proč do Sobotky? Protože tam před deseti lety padl strom! Jaký strom? Samozřejmě, že památný! Ale musím začít pěkně od začátku.

Je velká politika, ta, co se odehrává v médiích a zprostředkovaně a co se kvůli ní lidi dovedou pohádat do krve, ba i zabít. A je malá politika, ta, co se odehrává na dotek, osobním stykem. Díky té se lidé spíš smějí a mají se rádi.

Petr Pešek, Bedřich Ludvík, Eva Kordová a Božena Švarcová při Vzpomínce na Semtinskou lípu.

foto: -JAN-

Má cesta do Sobotky, to bylo krátké nahlédnutí do malé politiky. V té se neřeší velké věci, velké stavby, velké peníze, v té si někdo vzpomene, že je to už deset let, co na kopci za městem padl památný strom. A svolá kvůli tomu své bližní a sousedy, aby si to společně připomenuli. Ten někdo byl sobotecký občan, důchodce a básník Josef Jindra. Ti, které svolal, byli občané města Sobotka. Na to, že se nejednalo o žádné dějinné věci, že byla sobota odpoledne a krásný den, jich přišlo docela hodně.

Přijel jsem na přání pana Jindry, abych zahrál písně ze svých seriálů. Pan Jindra mi už měsíc předem poslal scénář, ve kterém byl celý pořad přesně popsán. Zpívat jsem měl po místním ženském pěveckém sboru. Po mně měl přečíst text od Karla Čapka kořenář pan Petr Pešek. Potom měla paní knihovnice Eva Kordová přednést báseň a žákyně Anička Matoušková zahrát za doprovodu maminky klavíristky na housle. Nakonec měl sobotecký a dolnobousovský sbor Stojmír-Bendl zazpívat písně oslavující Semtinskou lípu.

A teď jsem prozradil, čeho se ta slavnost týkala!

Ano, byla to oslava památného stromu - Semtinské lípy. Ovšem pozor – památného stromu, který už deset let nestojí! V roce 2000 ji skolil blesk. Už v roce 2002, když jsem k ní dorazil se štábem Paměti stromů, ležela její koruna na zemi a ze země trčel jen pahýl. To ovšem nezabránilo tomu, aby se za deset let po smrti stromu

v Sobotce sešli ti, co strom pamatovali, a aby na něj zavzpomínali! Uznejte sami, není to zvláštní? Není to krásné?

Bedřich Ludvík, režisér ČT
Článek převzat z autorova blogu na ČT24.

ŠKOLNÍ STŘÍPKY

Atletické soutěže

V květnu tradičně probíhají v Jičíně a v Nové Pace atletické soutěže mladších a starších žáků.

Nejdříve proběhl ve dnech 6. a 7. května **Atletický čtyřboj** v Jičíně. Je to soutěž pětičlenných družstev, kdy mladší závodníci absolvují běh na 60m, 600/800m, hod kriketovým míčkem a skok vysoký, nebo skok daleký, starší závodníci 60m, 800/1000m, hod kriketovým míčkem, nebo vrh koulí a skoky. Soutěž starších žáků byla pro deštivé počasí přerušena a odložena o týden.

Mladší žáci soutěžili již v podmínkách o něco lepších, i když na květen velice chladných.

Přesto chlapečci ve složení Erik Balog (7.A), Jaroslav Pelda (7.A), Jaroslav Noll (7.A), David Novák (6.A) a Marek Šulc (6.A) obsadili vynikající čtvrté místo z patnácti zúčastněných škol jičínského okresu. Nejlepší výsledky podal E. Balog (60m – 3. místo, kriket – 5. místo, dálka – 12. místo ze 70 závodníků). Mladší žákyně ve složení Kateřina Linková, Jana Götzová, Daniela Kubů, Kristýna Sedláčková a Barbora Stoklasová obsadily velmi pěkné 7. místo ze třinácti škol.

Ve dnech 17. a 18. května proběhl v Nové Pace **Pohár Českého rozhlasu**. Opět soutěžili mladší a starší žáci a žákyně. I přes velice chladné a větrné počasí dosáhli někteří žáci vynikajících úspěchů.

K. Linková (6.A)	7. místo – 60m
	6. místo – skok daleký
J. Gázová (6.A)	4. místo – skok vysoký
J. Čerychová (7.A)	11. místo – skok vysoký
S. Picková (7.B)	10. místo – kriket
K. Sedláčková (7.B)	12. místo – kriket
E. Balog (7.A)	8. místo – 60m
	6. místo – kriket
A. Brixí (9.A)	2. místo – skok vysoký
	11. místo – 800m
L. Janatková (8.A)	12. místo – 800m
A. Konečná (8.B)	7. místo – skok vysoký
D. Tobiřková (8.B)	5. místo – skok daleký
A. Macounová (9.B)	6. místo – vrh koulí
T. Picková (8.B)	9. místo – vrh koulí
F. Bartko (6.A)	10. místo – 60m
L. Mareš (9.A.)	4. místo – skok vysoký

Vynikajících výsledků dosáhla některá družstva i ve štafetách.

Všem žákům děkuji za reprezentaci naší školy, přestože vím, že podmínky pro atletiku na naší škole nejsou vůbec ideální, a o to si více cením výsledků, kterých někteří žáci i přes velice chladné počasí dosáhli.

Jana Zumrová

Festival Jeden svět - film Chci být někdo

Společnost Člověk v tísní pořádá každý rok mezinárodní festival dokumentárních filmů Jeden svět, který je zaměřen na lidská práva. Hlavní snahou organizátorů je podporovat kvalitní dokumentární filmy se sociální politicky angažovanou a lidskoprávní tematikou. Festival Jeden svět 2010 se konal na začátku března v Praze a v průběhu března a dubna pokračoval v dalších dvaceti devíti městech České republiky. Každoročně se v rámci festivalu pořádají také speciální projekce pro žáky a studenty základních a středních škol.

My jsme si z letošní nabídky vybrali pro deváté ročníky film s názvem Chci být někdo. Hlavními postavami tohoto snímku je pětice čínských studentů, kteří mají před sebou poslední rok na elitní střední škole. Závěrečné zkoušky rozhodnou, zda se jim podaří dostat na prestižní univerzitu, dosáhnout vytočeného vzdělání a vysněného zaměstnání. Šance není moc velká – na tyto univerzity se ročně hlásí přes deset milionů uchazečů! Uspěť může ale jen zlomek z nich... Pro řadu studentů pocházejících z chudého prostředí je studium na univerzitě jednou z mála možností postupu na společenském žebříčku a také jedinou příležitostí jak žít lepší život než jejich rodiče. Proto není divu, že svému cíli podřizují vše. Sedí ve škole od sedmi hodin ráno a končí v půl jedenácté večer – každý den včetně soboty. Nevedou běžný život náctiletých – nechodí na rande, do kina nebo na diskotéky. V sázce je pro ně příliš mnoho...

Myslím si, že film splnil naše očekávání, byl velice působivý a donutil naše děti, které žijí v úplně jiných, diametrálně odlišných podmínkách, aby se zamyslely nad životem a jeho hodnotami.

Mgr. Pavla Kozáková

Dějepisná exkurze do Kutné Hory

V dubnu se žáci sedmých ročníků seznamovali s gotikou. Ve skupinách zpracovávali různá témata – gotická architektura, malířství, hudba, vzdělanost apod. A protože je opakování matka moudrosti, vydali jsme se společně do Kutné Hory, abychom si své znalosti vyzkoušeli v praxi.

Nejprve nás čekala prohlídka chrámu sv. Barbory – jedné z nejznámějších gotických katedrál u nás. Na vlastní oči jsme si ověřili, že poznáme lomený oblouk,

Žáci sedmých ročníků v Kutné Hoře.

víme, co je portál a k čemu sloužil atd. Poté jsme se vydali na prohlídku centra Kutné Hory - zaujala nás hlavně kamenná kašna a kamenný dům. Také se nám líbily místní úzké, křivolaké uličky. Ale to už jsme spěchali k Hrádku, abychom stihli prohlídku Muzea stříbra. Dětem se nejvíce líbila prohlídka štol. Ještě před ní nám průvodkyně půjčila perkytle, helmy a baterky.

Naše putování jsme zakončili v Sedlci v kostnici. Pak už jsme nasedli do autobusu a vydali se do Sobotky. Na tuto exkurzi budeme rádi vzpomínat.

Mgr. Pavla Kozáková

Pohádkový den aneb Děti dětem

Dne 15. dubna 2010 jsme navštívili 2. třídu, kde jsme si společně připomněli Mezinárodní den knihy. Měli jsme připravený zábavný program na tři vyučovací hodiny. Program jsme sestavili z ukázek české pohádkové tvorby.

Nejdříve jsme se přivítali s dětmi a s paní učitelkou Buchalovou. Vyzvídali jsme, co všechno o knížkách děti vědí, a doporučili jsme jim navštěvovat nejen městskou, ale i školní knihovnu.

Jako první jsme četli ukázkou Bob a Bobek v restauraci, ke které jsme předvedli krátkou scénku. Abychom se přesvědčili, že děti dávají pozor, přichystali jsme i jednoduchou doplňovačku s tajenkou. Po desetiminutové přestávce jsme četli pohádku Mach a Šebestová a kouzelné sluchátko. Následně se děti rozdělily do skupin a hrály si se slovíčky z příběhu. K poslední čtené ukázce z knížky Káťa a Škubánek děti nakreslily Škubánkovi dárek k narozeninám, ukázka se totiž jmenovala Škubánkovy narozeniny.

Po krátké přestávce si Ondra s Davidem připravili kreslený, ale rozstříhaný komiks k pohádce Červená karkulka. Po převyprávění pohádky děti skládaly komiks tak, aby jednotlivé obrázky k příběhu byly srovnány podle časové posloupnosti.

Děti byly velice šikovné a moc se nám mezi nimi líbilo.

Martina Havlíková,
Nikola a Zuzana Drbohlavovy (9.A)

Úvod do judaismu

Na jaře jsme se s žáky sedmých ročníků snažili proniknout do tajů judaismu. Proto jsem pozvala na besedu Mgr. Terezii Dubinovou, PhD. První část povídání nás zavedla do Izraele, pravlasti židovské kultury. Žáci si mohli prohlédnout unikátní záběry z Jeruzaléma a jiných zajímavých míst ze soukromé sbírky T. Dubinové. A tak jsme měli možnost vidět i to, co zůstane běžnému návštěvníkovi ukryté. Poté jsme společně poodhalovali židovské symboly a písmo, nakonec jsme se dozvěděli něco o Bibli a Tóře.

Na besedu jsme navázali hodinou věnovanou tomuto tématu. Chtěli jsme být totiž připraveni na návštěvu jičínské synagogy. V sobotu 22. května jsme se sešli se zájemci u Valdické brány a vydali se do kostela svatého

Jakuba Většího. Zde jsme si ukázali typické znaky křesťanského kostela a porovnávali jeho interiér se synagogou, kterou jsme ale zatím znali jen z obrázků a fotek. Pak jsme se prošli Židovskou ulicí, kde jsme si prohlédli budovu bývalé židovské školy.

Odsud jsme se přemístili před synagogu, kde na nás

Interiér jičínské synagogy.

čekala Mgr. Jindřiška Kracíková, místopředsedkyně občanského sdružení Baševi. Nejprve nám stručně nastínila historii synagogy. A protože jsme si neobjednali pouze prohlídku, ale také interaktivní program, začala se nás vyptávat. První otázka byla spíše z češtiny, ale nakonec se ji sedmákům podařilo zvládnout. Schválně, jestli na ni také dokážete odpovědět - jaký je rozdíl mezi slovy žid a Žid? Podobných dotazů na nás ještě čekalo hodně. Také jsme si povídali o Starém zákoně a vyslechli si jeden z biblických příběhů - vyprávění o Josefovi. Nakonec nám J. Kracíková napsala naše jména v hebrejské abecedě. Moc se nám tu líbilo a už teď se těšíme na červen do Židovského Města do Prahy.

Mgr. Pavla Kozáková

SPORT

JEZDECKÝ KLUB SOBOTKA

Úspěšné juniorky

Sezona 2010 začala v dubnu i pro parkurovou část osazenstva našeho klubu.

Dne 1. 5. 2010 se ve Hnanicích konal Oblastní přebor Českého ráje. Byl vypsán v kategoriích děti, junioři, ženy a muži. Naš klub vyslal do boje o medaile v tomto konturu dvě zástupkyně z kategorie juniorek.

Anna Brixí startovala na klisně Drakona a Eva Tomšová na valachovi s krásným jménem – Zlatý Poklad. Děvčatům se pod Troskami opravdu dařilo a Poklad byl opravdu Zlatý, neboť s Evou mezi juniory zvítězily. Ani Drakona s Annou se nedaly zahanbit a vybojovaly druhou, tedy stříbrnou pozici. O dalším průběhu sportovní sezony Vás budeme dále informovat.

Za JK Sobotka Alena Brixí

Eva Tomsová se Zlatým Pokladem vyhrála přebor Českého ráje. foto : Lenka Janatková

Přirůstky

Dne 5. 5. 2010 se ve stáji Martiny Filipiové pod Humprechtem narodilo hříbátko. Je to hřebeček.

Maminkou se stala bílá klisnička plemene Welsh Part-Bred jménem Shery. Otcem hříbátka je hřebec Irského cobsa Roses Samba, importovaný do ČR z Finska. Fotky hříbátka, ale i dalšího dění v klubu si můžete prohlédnout na stránkách naší šikovné dvorní fotografky Lenky Janatkové <http://lenushkaa.rajce.idnes.cz/>. Hřebeček bude pokřtěn na jezdeckých závodech v Sobotce dne 24. 7. 2010

Za JK Sobotka Alena Brixí

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

UZAVŘENÉ SŇATKY

26. 03. 2010 obřadní síň v Sobotce

Michal Čerešna, Dlouhá Lhota

Zdeňka Zikmundová, Dobšín

03. 04. 2010 hrad Kost

Petr Honig, Jeseník

Blanka Štolcová, Bludov

16. 04. 2010 zámek Humprecht

Michal Trnka, Mladá Boleslav

Martina Kroupová, Čistá

24. 04. 2010 hrad Kost

David Vlček, Osek

Šárka Mocáková, Osek

30. 04. 2010 hrad Kost

Tomáš Budinský, Praha

Michaela Brtková, Úmyslovce

21. 05. 2010 hrad Kost

Radek Kopřiva, Praha

Ilona Remeňová, Praha

JUBILEA

občanů, kteří oslavili 80, 85, 90 a více let a mají trvalý pobyt v Sobotce a připojených obcích, a kteří vyjádřili písemný souhlas se zveřejněním jejich životního jubilea ve Zpravodaji Šrámkovy Sobotky.

Přesně první dubnový den oslavila své osmdesátiny paní **Miloslava Stašková** ze Sobotky. Jelikož právě o narozeninách byla trochu zdravotně indisponována, přišla o ní popovídat její dcera paní Sobotová. Maminka je rodačka ze Staňkovy Lhoty a do Sobotky ke Staškovým se přivdala. Celý svůj aktivní pracovní život strávila mezi lidmi. Její hlavní doménou bylo prodávání a ještě v důchodu dokázala vypomoci při soukromém podnikání své snachy. Paní Stašková byla také dlouhá léta iniciátorkou středečních vycházek nebo i vyjížděk za účelem poznávání blízkého i vzdálenějšího okolí. Se stejně založenými, tedy i podnikavými vrstevnicemi, navštívily nejedno místo v okolí Sobotky, Českého ráje, ale i Krkonoš. Dnes už jí zdravotní neumožňuje podobné výlety pořádat, a tak se skupinka podnikavých pomalu rozpadla. Paní Stašková s manželem vychovali dvě děti a ty se dnes o oba rodiče starají.

4. 4. 1930 se na Slovensku narodil pan **Karol Ziman**, dnes už dlouhá léta sobotecký občan. Na své osmdesátiny se opravdu těšil. Od počátku roku o tomto datu prý neustále mluvil, až se opravdu magické osmdesátky dočkal. A jak se dostal ze Slovenska do Sobotky? Když mu bylo asi 16 let, přijel tehdy sobotecký majitel sklárny pan Zygola na Slovensko dělat nábor na získání nových učňů a později zaměstnanců k broušení skla. Přijela jich do Čech celá skupina. Pan Ziman a několik dalších už zůstali natrvalo. Broušení skla jej provázelo téměř celý život. Výjimku tvořil určitý časový úsek, kdy pracoval na úseku sociálních dávek Okresního národního výboru v Jičíně a poté se zase ke sklu vrátil. S manželkou vychovali jednoho syna, který bohužel na následky dopravní nehody zemřel. Jeho děti však na dědu v Sobotce nezapomínají a často jej i babičku navštěvují.

Ve Spyšově se narodil a také stále žije další osmdesátiletý jubilant pan **Václav Šámal**. Vyprávění bylo určitě zajímavé, snad v něm jen chybělo trochu víc osobního štěstí... Z prvního manželství má dvě děti. Svazek se však po určité době rozpadl a vztah s dětmi tím také utrpěl. Pan Šámal pracoval celý život v zemědělství, kde práce nebyla vůbec lehká, ale měl ji rád a nikdy se jí nevyhýbal. Možná i ona přispěla k tomu, že má dnes poškozené klouby a špatně se mu chodí. Přesto, že žije trochu osaměle, snaží se nebýt úplně na obtíž, nezbytné úkony, které však sám nedokáže zvládnout, obstarávají hlavně příbuzní.

Již několik let je soboteckou občankou paní **Jarmila Nosková**. Své osmdesátiny oslavila 14. dubna. Společně s manželem žije v domě s pečovatelskou službou a až na určité zdravotní problémy je tu docela spokojená. Výhled na zámek Humprecht jim zkrášluje příjemné posezení na rohovém balkonu. Paní Nosková se jako mladá vyučila kadeřnicí a své profesi zůstala celoživotně věr-

ná. Ráda dříve upravovala vlasy svým dvěma dcerám a nakonec i manželovi. Oba manželé při návštěvě zavzpomínali, jak jezdili na dovolené. Celý rok moc neutráceli a pak vyrazili. Autem projeli velkou část východní Evropy, a tak mají stále na co vzpomínat.

16. dubna se před osmdesáti lety narodila paní **Marie Šámalová** ze Spyšové. Drobná, stále se usmívající paní žije v rodinném domku společně s jednou ze svých tří dcer. Manžel, který zemřel před několika lety, byl bratrem pana Václava Šámala, jehož jubileum je uvedeno rovněž v tomto čísle Zpravodaje. I paní Šámalová, ostatně skoro jako všichni již zmiňovaní Spyšováci, nedá na svou obec dopustit. Narodila se tady, tady se vdala, pracovala, a jinde by ani bydlet nechtěla. O narozeninách ji přišla navštívit mimo domácích i další spyšovská obyvatelka a jako obvykle se vzpomínalo, jaké to dříve bylo na vesnici hezké.

V obci Lavice bydlí nejstarší současná žijící občanka paní **Anna Drahoňovská**. Narodila se 9. 5. 1912, takže letos oslavila již 98. narozeniny. Od konce loňského roku však nebydlí ve staré škole, ale je u své dcery paní Harantové. V novém pokojíku se jí líbí, a tak během návštěvy několikrát zopakovala poděkování dceři i jejímu manželovi, kteří se o ni starají. Narozeniny paní Drahoňovské mají vždy určitý rituál. Z Německa přijíždí pan Arnošt, kterého jubilantka po smrti své sestry vychovala. O narozeninách přijíždí i děti od dcery a s nimi i další omladina a všichni společně vzpomenu významného životního jubilea paní Drahoňovské.

Stejně datum narození, 19. 5. 1930, mají dva další květnoví oslavenci paní Věra Linhartová a pan Ing. Rudolf Hošek, oba ze Sobotky.

Jako žena dostala přednost **Věra Linhartová**, která se v současné době obětavě stará o svého nemocného manžela. Vyprávění o životě bylo velice podrobné a bylo o čem povídat, jen vše často končilo právě u manžela, dosavadní život s ním byl hezký a je na co vzpomínat. Paní Linhartová se narodila v Sobotce jako poslední ze tří sourozenců, peněz nebylo nazbyt, ale nikdy se neměli úplně zle. Jako mladá začala svou pracovní dráhu nejprve u soukromé firmy v Mladé Boleslavi, potom v Turnově, asi dva roky pracovala také v sobotecké Frutě a později mnoho let v Dolním Bousově „u vojáku“. S manželem vychovali dvě děti, syna a dceru, které ji dnes pomáhají v péči o tatínka. Paní Linhartová vzpomínala i jak chodila do Sokola - byla docela úspěšná sportovkyně - nebo pomáhala při pořádání tanečních kurzů v Sobotce. Bylo toho hodně, ale nyní upřednostňuje péči o manžela.

Ing. Rudolf Hošek oslavoval 19. května také významné životní jubileum - 80 let. Do Sobotky přišel jako devítiletý z nedalekého Kopidlna. Otec byl učitelem a ve zdejší škole získal zaměstnání. Krátce na to si rodiče v Sobotce postavili rodinný domek. Pan Hošek nejdříve vystudoval stavební průmyslovku v Mladé Boleslavi a potom vysokou školu v Praze - Fakultu pozemního stavitelství a architektury. Takže jeho titul je inženýr-architekt. Asi ten druhý přívlastek architekt nebyl až

tak moc používán, více byl vnímán jako inženýr. Hlavní životní zaměstnání bylo na Okresním národním výboru v Jičíně jako vedoucí odboru výstavby, tam pracoval až do svého odchodu do důchodu. Ani potom se však nevzdal pracovní činnosti a zajišťoval znalecké posudky nemovitostí. Jinak jeho vyprávění o tom co bylo, úžasně doplňovala jeho paní, je vidět, že s ním vše opravdu prožívala. Společně vychovali dvě děti a dnes už mají téměř dospělá čtyři vnoučata.

Všem výše jmenovaným oslavencům jen to hezké co jim život dal a ještě dává.

Jaroslava Vraná

Jubilant Jiří Hraše

Režisér recitačních a rozhlasových pořadů, scénárista, publicista a pedagog MgA. Jiří Hraše, s nímž se už málem půl století setkáváme při Šrámkových Sobotkách, oslavuje životní jubileum. K radě ocenění připojil letos v květnu Cenu Karla Čapka, která se už dvacet let uděluje v Trenčianských Teplicích. Po většinu života působil Jiří Hraše v poradním sboru pro amatérský přednes a v komisi pro profesionální přednes při Svazu čs. divadelních umělců, jako lektor a porotce soutěží amatérských divadelních představení nebo rozhlasových pořadů, profesionálních přednášek i amatérských přehlídek přednesu. Tak ho známe i od nás ze Šrámkových Sobotek.

Narodil se 16. července 1930 v Praze, po gymnáziu studoval na DAMU režii. Studia ukončil v roce 1954, pak prošel jako osvětový pracovník několika kulturními institucemi. Od roku 1960 pracoval v Čs. rozhlasu jako vedoucí režisérského střediska publicistiky a umělecký vedoucí hlasatelů. Podílel se na kvalitní publicistice rozhlasu 60. let. V letech 1966-1968 vystudoval na FF UK estetiku. V té době vydal i řádku metodických publikací, některé z nich jsme mohli získat i tady v Sobotce. Za soustavnou podnětnou práci v oblasti teorie uměleckého přednesu byl oceněn v roce 1969 medailí celostátní přehlídky uměleckého přednesu v Poděbradech. V době začínající „normalizace“ musel z rozhlasu odejít. Odešel 23. července 1970, na den po deseti letech obětavé, ale nedoceněné práce tam.

Od roku 1970 byl povětšinou ve svobodném povolání. Režiroval v divadle Maringotka, scénaristicky i režijně spolupracoval na pořadech Violy i Lyry Pragensis. Publikoval studie o uměleckém přednesu, některé tehdy ovšem ne pod svým jménem, řádku publikací připravil jako pečlivý editor. Od r. 1990 opět externě spolupracuje s rozhlasem, připravil tam desítky pořadů, připomeňme zde alespoň pořad Z časů a nečasů PENklubu. V letech 1995-2001 působil jako pedagog na fakultě společenských věd UK. V roce 2003 dostal za svou celoživotní práci pro rozhlas cenu generálního ředitele Českého rozhlasu, o rok později byl oceněn za cyklus k 80. výročí rozhlasu. I dnes ještě Jiří Hraše působí ve Svazu českých divadelních ochotníků, ve Sdružení pro rozhlasovou tvorbu a ve sdružení Slovo a hlas, do jehož sborníků pravidelně přispívá.

Jiřímu Hrašemu blahopřejeme a přejeme mu ještě hodně svěžesti a síly do další práce pro krásu a kulturu české řeči.

-AF-

OPUSTILI NÁS NAVŽDY

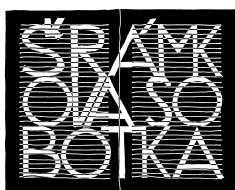
duben

Dne 21. dubna zemřel ve věku nedožitých 68 let pan Václav Havíř ze Sobotky.

květen

Dne 26. května zemřel ve věku 75 let pan Jiří Švasta z Markvartic.

54. ŠRÁMKOVA SOBOTKA 3. – 10. 7. 2010

Máchové variace Poezie včera a dnes

SOBOTA 3. července 2010

14:00 Městská knihovna
ZAHÁJENÍ 3. ROČNÍKU SETKÁNÍ UČITELEK
MATEŘSKÝCH ŠKOL Z ČR
15:00 zahrada Šrámkova domu
ZAHÁJENÍ LITERÁRNÍ A HUDEBNÍ
INTERPRETAČNÍ DÍLNY
19:30 sál sokolovny
KAREL ČAPEK: VĚC MAKROPULOS
Klicperovo divadlo Hradec Králové
Režie: Věra Herajtová. Vstupné 200 Kč

NEDĚLE 4. července 2010

10:00 sál spořitelny
SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ FESTIVALU
Režie: Hana Kofránková
13:30 zahrada Šrámkova domu
POETICKÉ ODPOLEDNE
Setkání se Shakespearem
Arcibiskupské gymnázium v Praze
Kam víly nemohou
Studio Šrámkova domu v Sobotce
15:00 Šolcův statek – Galerie Karla Samšiňáka
(lapidárium)
VERNISÁŽ SOCH PETRA KAVANA
16:30 kostel sv. Maří Magdaleny
PĚVECKÝ SBOR BESEDA
Koncert duchovní hudby mužského pěveckého
sboru z Valašského Meziříčí. Vstupné 100 Kč
19:30 Městské divadlo
DOUG WRIGHT: SVOU VLASTNÍ ŽENOU
Divadlo SoLiTEater Praha. Režie: Libor Ulovec
Divadlo jednoho herce. Nejlepší amatérská
činoherní inscenace 2009. Vstupné 80 Kč

22:00 zahrada Šrámkova domu CONDURANGO

Koncert skupiny herečky Báry Hrzánové

PONDĚLÍ 5. července 2010 - Máchovský den

09:00 mateřská škola
ZAHÁJENÍ DÍLEN UČITELEK MŠ
Pořádá redakce časopisu Pastelka
09:00 zahrada Šrámkova domu
ZAHÁJENÍ DĚTSKÉ DÍLNY
09:00 sál spořitelny
Rudolf Matys - RŮZNÉ INTERPRETACE
MÁCHOVA MÁJE. Přednáška
11:00 Šrámkův dům
PREZENTACE SBÍRKY RŮZNÝCH VYDÁNÍ
MÁCHOVA MÁJE
13:30 zahrada Šrámkova domu
PĚVECKÝ SBOR BESEDA
Koncert moravských lidových skladeb v úpravě
mužského pěveckého sboru z Valašského Meziříčí
15:00 sál spořitelny
ALFRED STREJČEK A ŠTĚPÁN RAK:
OBRAZ ZE ŽIVOTA MÉHO...
Setkání s knížetem české poezie K. H. Máchou
16:00 Šrámkův dům
KAREL MRÁZ: JASNÁ NOCI, TEMNÁ NOCI
Rozhlasový portrét K. H. Máchy
17:00 zahrada Šrámkova domu
MILOSLAV TOPINKA - Autorské čtení
19:30 Městské divadlo
KAREL HYNEK MÁCHA: MÁJ
Máchův Máj v jedinečném podání Báry Hrzánové
Režie: Miloš Horanský. Vstupné 100 Kč
22:00 Městské divadlo
CIKÁNI
Filmová projekce němému filmu z roku 1921
s hudebním doprovodem

ÚTERÝ 6. července 2010

09:00 sál spořitelny
Mgr. Sylva Fischerová, PhD. - MORFOLOGIE
POETICKÉHO ANEB TRADICE BÁSNICTVÍ VE
SVĚTOVÝCH KULTURÁCH. Přednáška
13:30 sál spořitelny
MOŽNÁ PŘIJDOU I DAMÁCI...
Hudební recitál Jiřího Šlupky Svěráka
15:00 Šolcův statek – Galerie Karla Samšiňáka
OLDŘICH KULHÁNEK – GRAFIKA
Dernisáž výstavy
16:00 Šrámkův dům
KAREL HYNEK MÁCHA: KAT
Poslech rozhlasové hry
17:00 zahrada Šrámkova domu
SYLVA FISCHEROVÁ - Autorské čtení
19:30 sál spořitelny
PŘEMYSL RUT: SEN
Truchlosměšnáhra s nápadem V. K. Klicpery
Režie: Přemysl Rut. Vstupné 80 Kč
22:00 zahrada Šrámkova domu
IMPROVIZAČNÍ LIGA
Utkání dvou týmů v divadelní improvizaci

STŘEDA 7. července 2010

09:00 sál spořitelny

Prof. Ludmila Budagovová -
K. H. MÁCHA V KUTUŘE RUSKA
(RECEPCE, PŘEKLADY, VÝZNAM). Přednáška

11:00 sál spořitelny

PREZENTACE KULTURNĚ-LITERÁRNÍ REVUE
PANDORA

Prezentace periodika zaměřeného na současnou
českou i překladovou literaturu

13:30 sál spořitelny

Kateřina Tošková a Olga Stehlíková -
ČESKÁ EXPERIMENTÁLNÍ POEZIE
Přednáška a obrazová prezentace.

15:00 Šolcův statek – Galerie Karla Samšiňáka

MÁCHOVSKÉ MOTIVY V DROBNÉ GRAFICE

Vernisáž výstavy

16:00 Šrámkův dům

K. H. MÁCHA: CIKÁNI

Poslech rozhlasové hry

17:00 zahrada Šrámkova domu

LADISLAV NEBESKÝ - Autorské čtení

19:30 Městské divadlo

TWO VOICES

Koncert vokálního duu. Vstupné 100 Kč

22:00 zahrada Šrámkova domu

TOMÁŠ KŘÍKAVA A RENÉ NEKUDA:

JEN BLÁZNI SI ČTOU PO NOCÍCH

Autorské čtení

ČTVRTEK 8. července 2010

09:00 sál spořitelny

PhDr. Vladimír Binar - DĚDICTVÍ KARLA HYNKA
MÁCHY ANEB POCTA F. X. ŠALDOVI

Přednáška

11:00 sál spořitelny

PREZENTACE NAKLADATELSTVÍ HOST
A ČESKÉ KNIŽNICE

13:30 sál spořitelny

DEBATA O KNIZE TATO FAKULTA BUDE RUDÁ

Debaty za účasti autorů

15:00 Městské divadlo

ZA KAŽDÝM ROHEM JESKYŇKA

Divadlo Čmukaři Turnov. Představení pro děti.

Vstupné 30 Kč

16:00 Šrámkův dům

KAREL HYNEK MÁCHA: MÁJ

Poslech rozhlasové hry

17:00 zahrada Šrámkova domu

VLADIMÍR BINAR - Autorské čtení

19:30 sál sokolovny

JÁ, HOLDEN

Divadlo Dagmar Karlovy Vary. Hra na motivy
knihy J. D. Salinger Kdo chytá v žitě. Jako host
vystoupí Rudolf Pellar. Vstupné 80 Kč

22:00 Městské divadlo

HM...

Koncert skupiny Hm... Vstupné 60 Kč

PÁTEK 9. července 2010

09:00 sál spořitelny

Prof. PhDr. Jaroslava Janáčková, CSc. - BOŽENA
NĚMCOVÁ V SATIRICKÝCH RACHEJTĚLÍCH

Přednáška

11:00 sál spořitelny

PREZENTACE NAKLADATELSTVÍ DYBBUK

13:30 Městské divadlo

SOBOTECKÁ ZAHRÁDKA A RAKOVNICKÁ HRA
VÁNOČNÍ. Promítání krátkých filmů z archivu ČT o

Recitačním studiu Šrámkova domu

15:00 kostel v Oseku u Sobotky

VARHANNÍ KONCERT

Barokní hudba v podání varhanistky Zdenky Nečesané

16:00 Šrámkův dům

JIRÍ ŠOTOLA: PŘÁTELÉ OD KAJETÁNŮ

Poslech rozhlasové hry

17:00 zahrada Šrámkova domu

JONÁŠ HÁJEK

Autorské čtení

19:30 sál spořitelny

VEČER DÍLEN

22:00 sál sokolovny

UČITELSKÁ DÍLNA

SOBOTA 10. července 2010

09:00 Městské divadlo

DĚTSKÁ DÍLNA

10:00 Městské divadlo

POHÁDKY DO KAPSY

Divadlo Ty-já-tr hraje pro děti. Vstupné 30 Kč

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA !

Od pondělí do čtvrtka vždy

ve 22:00 FILMOVÝ KLUB

V průběhu festivalu vychází časopis SPLAV!

Festival se koná pod záštitou Rady Královéhradeckého kraje a za finanční podpory MK ČR

Na pořady v Městském divadle je nutná rezervace míst, která se týká i držitelů permanentek. Rezervaci lze uskutečnit pouze v MIC Sobotka nebo na tel. 493 571 587.

www.sramkovasobotka.cz

www.sobotka.cz

POŘADATELÉ:

Městské kulturní středisko Sobotka

Město Sobotka

Občanské sdružení SPLAV!

NIPOS-ARTAMA Praha

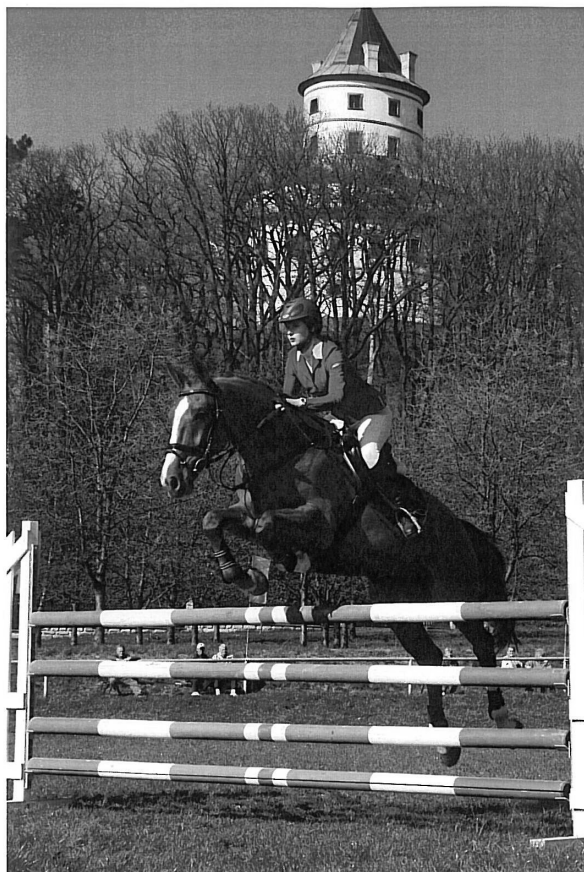
EXOD Sobotka

Občanské sdružení Šrámkova Sobotka

Základní škola Sobotka

Mateřská škola Sobotka

Časopis Pastelka

Jezdecký klub Sobotka
pořádá

Memoriál Vladimíra Havránka Mistrovství začínajících jezdců Mistrovství Blondýnek dne 24.7.2010

na Kolbišti pod Humprechtem

parkury ZM- S*
začátek v 10 hodin, vstupné 30 Kč, děti 15 Kč

! Bohatá tombola se stovkou cen!
! Ceny pro nejmladší návštěvníky závodů
Občerstvení zajištěno

Partneři : A&LEXXRIDE CZ, DOBOS s.r.o.,
CENTR PCO v.o.s., Agrochov Sobotka, Město Sobotka
LIBOR PLETKA - PSR, Stáj Nicol Marcely Šilhánkové

OS JARMARK
MĚSTO SOBOTKA
pořádají

22. SOBOTECKÝ JARMARK a FESTIVAL ŘEMESEL 21. SRPNA 2010

VÝBĚR Z PROGRAMU:

Pátek 20. 8.
LUCIE REVIVAL BAND
Sobota 21. 8.
MARTA KUBIŠOVÁ
a skupina Petra Maláška
ABBA REVIVAL BAND
FAST FOOD ORCHESTRA
BENJAMING BAND
SEVEN
DECHOVÁ HUDBA J. KUŽELA
CIMBÁLOVÁ MUZIKA F. STEHLÍKA
a další

VSTUPNÉ 80 Kč

TANEČNÍ 2010

Kurz tance a společenské výchovy obsahuje
9 základních lekcí

(1. lekce začíná v sobotu 18. 9. ve 14:30)

2 prodloužené lekce

(soboty 23.10. a 13.11.)

a závěrečný věneček

(pátek 3.12.)

Výuka bude probíhat v sobotecké sokolovně
pod vedením tanečních mistrů pana Petra

Mertlíka a paní Jaroslavy Mertlíkové

K tanci hraje skupina Allegro

Přihlášeno je 26 chlapců a 22 děvčat

Více informací v MIC Sobotka
nebo na tel. 493 571 618

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky vydává
MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA
nám. Míru 3, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618
e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz

Odpovědný redaktor: Jan Janatka

Redakční rada: K. Bílek, P. Havlová,

M. Jalovecký, M. Sekerová, L. Vejclová

Grafická úprava: Jan Janatka

Tiskne RK TISK, Hradecká 1130, Jičín, 493 546 911

Podávání nov. zásilek povoleno ČP, s.p. - OZ V.Čechy

č.j. P/2 -1440 / 98 ze dne 3. 3. 1998

ISSN 12 12 -7906

MK ČR E 11 563

Uzávěrka dalšího čísla 31. 7. 2010